

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 12Pc/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217203469
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Maukš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6217203469.32

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom Mgr. Andrejom Maukšom v spore žalobcu Ing. Q. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XX, D., zastúpeného Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, Komenského 3, Veľký Krtíš, proti žalovanej T. K., rod. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. XX, D., zastúpenej JUDr. Juditou Kučerovou, advokátkou, ul. J. Kráľa 1376/1A, Šahy, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej zaniknutého dňa 29. 04. 2014 p r i k a z u j e súd do vlastníctva žalobcu:

- nehnuteľnosti:

- zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, okres D. Y., obec D., katastrálne územie D.: byt č. X, vchod X, X. poschodie, s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 1/6, v bytovke so súpisným číslom XXX, postavenej na parcele č. XXXX, v hodnote 23.205,89 Eur,

- zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, okres D. Y., obec D., katastrálne územie D., a to: stavba: vínná pivnica, súpisné číslo XXXX, postavená na parcele registra C č. XXXX/X, v hodnote 9.755,93 Eur a

pozemky: parcely registra C:

č. XX, zastavaná plocha a nádvorie, vo výmere 315 m², v hodnote 19,22 Eur,

č. XX, záhrady, vo výmere 76 m², v hodnote 4,64 Eur,

č. XXXX/X, trvalý trávnatý porast, vo výmere 155 m², v hodnote 62 Eur,

č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie, vo výmere 31 m², v hodnote 1,89 Eur,

č. XXXX/X, vinice, vo výmere 1010 m², v hodnote 404 Eur,

č. XXXX/X, vinice, vo výmere 212 m², v hodnote 84,80 Eur,

č. XXXX/X, trvalý trávnatý porast, vo výmere 904 m², v hodnote 361,60 Eur,

č. XXXX/X, trvalý trávnatý porast, vo výmere 257 m², v hodnote 102,80 Eur,

a parcela registra reg. E č. XXXX/XX, orná pôda, vo výmere 648 m², v hodnote 304,75 Eur,

- hnutelné veci:

2. televízor, značka Panasonic, 120 cm uhlopriečka, v hodnote 225 Eur,

3. sedacia súprava - sedačky trojdielna, dvojdielna, jednodielna, v hodnote 200 Eur,

4. domáce kino, reproduktory značky YAMO, reciever značky Yamaha, v hodnote 100 Eur,

5. obývacia stena trojuholníkového tvaru pozostávajúca z knižnice a barového stolíka, šírka 2 metre, čierna, rok nadobudnutia 2000, v hodnote 100 Eur,

7. dve dvojposchodové postele (jedna rozťahovacia), písací stolík pre dve osoby, šatníková skriňa, komoda, v hodnote 312,50 Eur,

9. umývačka riadu, rok výroby 2005, v hodnote 30 Eur,

15. rohová sedacia súprava, rozťahovacia, bordová, nachádzajúca sa vo vínnej pivnici, v hodnote 100 Eur,

16. dve nerezové kade na víno, objem 1.000 l, v hodnote 300 Eur,

21. manželská koženková posteľ čiernej farby, v hodnote 100 Eur,

22. písací stôl hnedej farby, drevený, v hodnote 50 Eur,

23. šesť stoličiek do kuchyne, mohutné drevené, hnedej farby, v hodnote 60 Eur,

24. mikrovlnná rúra, značka Whirlpool, biela, rok nadobudnutia 1997, v hodnote 10 Eur,
29. luster a dve lampy v chodbe v byte, v hodnote 40 Eur,
30. práčka, biela, v hodnote 100 Eur,
- obchodný podiel v spoločnosti Q. U., G..M..B., „. W., Š. XX, H. - I. Č. C., XXX XX, V.: XX XXX XXX,
G. D. X.XXX J., v hodnote 20.075 Eur a
- zostatok na účte vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s. v sume 5.000 Eur,
všetko spolu v celkovej hodnote 61.110,02 Eur.

II. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej zaniknutého dňa 29. 04. 2014 p r i k a z u j e súd do vlastníctva žalovanej:

- hnutelné veci:

1. televízor, značka OTP, 60 cm uhlopriečka, rok nadobudnutia 2007, v hodnote 100 Eur,
6. interiérová fontána, rok výroby 2005, v hodnote 30 Eur,
18. motorové vozidlo KIA Carnival 2.9, VIN č. Y., v hodnote 1.568,37 Eur,
19. fotoaparát, značka Nikon, rok výroby 1996, v hodnote 30 Eur,
26. kanvica Philips, žltá, v hodnote 5 Eur,
27. domáca pekáreň, značka Eta, v hodnote 5 Eur,
- zostatok na účte vedenom v Poštovej banke, a.s., č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 4.782,34 Eur a
- zostatok na účte vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s., č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 574,48 Eur,
všetko spolu v celkovej hodnote 7.095,19 Eur.

III. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej na vyrovnanie podielu žalovanej z bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán sumu 20.226,89 Eur v mesačných splátkach po 850 Eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť výrok III. tohto rozsudku s tým, že v prípade včasného nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý zostatok sumy na vyrovnanie podielu žalovanej.

IV. Žalobca je p o v i n n ý vydať žalovanej bielu šatníkovú skriňu v lehote do 15 dní od právoplatnosti výroku IV. tohto rozsudku.

V. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a .

VI. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

VII. Slovenská republika, v mene ktorej koná Okresný súd Veľký Krtíš m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 50 % od žalobcu a v rozsahu 50 % od žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu e-mailom dňa 28. 04. 2017, doplnenou písomne dňa 02. 05. 2017, domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán (ďalej len „BSM“), ktoré zaniklo rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 9P/156/2013-52 zo dňa 11. 03. 2014, právoplatným vo výroku o rozvode dňa 29. 04. 2014. Uviedol, že počas trvania manželstva strany nadobudli nehnuteľnosti (všetky zapísané v katastri nehnuteľností, okres D. Y., obec D., katastrálne územie D.), a to byt č. X s podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu 1/6 v bytovke so súpisným číslom XXX postavenej na parcele č. XXXX, zapísaný na LV č. XXXX; stavbu: vínná pivnica so súpisným číslom XXXX, postavená na parcele registra C č. X/XXX/X a pozemky parc. reg. C č. XX, XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a reg. E č. XXXX/XX, všetko zapísané na LV č. XXXX; pozemky parc. reg. C č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX Z. XXXX/X zapísané na LV č. XXXX a hnutelné veci tvoriace zariadenie bytu a vínnej pivnice. Uviedol, že žalovaná sa o nadobudnutie vecí patriacich do BSM zaslúžila v podstatne nižšej miere ako žalobca, a preto navrhol BSM vyporiadať tak, že žalobcovi sa do jeho vlastníctva prikážu hnutelné veci tvoriace zariadenie bytu a vínnej pivnice a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a XXXX a žalovanej sa prikážu do jej vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 žalobca navrhol za účelom vyporiadania BSM, aby žalovaná

predložila výpisy z jej účtu ku dňu zániku BSM. V priebehu konania žalobca navrhol disparitu podielov strán na spoločnom majetku v pomere žalobca - 70 %, žalovaná 30 %.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 13. 09. 2017 nesúhlasila s vyporiadanim BSM navrhnutým žalobcom a žiadala majetok rozdeliť v rovnakom pomere. Uviedla, že bola ma materskej dovolenke v období od roku 1994 do roku 2011, počas ktorej sa starala o 4 spoločné deti. Žalobca začal pracovať v roku 1995 ako skladník, prepracoval sa na obchodného riaditeľa a venoval sa len svojej kariére hovoriac, že musí zarábať na rodinu. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe doplnenom ústne na pojednávaní dňa 18. 09. 2018 zároveň uviedla, že počas trvania manželstva strany do BSM nadobudli nehnuteľnosti uvedené žalobcom v žalobe a hnutelné veci: 1. televízor značky OTP, 60 cm uhlopriečka, 2. televízor značky Panasonic, 120 cm uhlopriečka, 3. sedacia súprava - sedačky trojdielna, dvojdielna, jednodielna, 4. domáce kino, nevedela uviesť značku, 5. obývací stena trojuholníkového tvaru pozostávajúca z knižnice a barového stolíka, šírka 2 metre, čierna, 6. interiérová fontána, rok výroby 2005, 7. dve dvojposchodové postele (jedna rozťahovacia), písací stolík pre dve osoby, šatníková skriňa, komoda, 8. elektrické kúrenie - stropné infrapanely, 9. umývačka riadu, rok výroby 2005, 10. šesťmiestny stan, rok výroby 2006, 11. krovínorez značky Stihl, 12. kuchynská linka vo vínnej pivnici, 13. pec béžovej farby vo vínnej pivnici, 14. sporák čiernej farby vo vínnej pivnici, 15. rohová sedacia súprava, rozťahovacia, bordová, vo vínnej pivnici, 16. dve nerezové kade na víno, objem 1.000 l, 17. bordová kaďa, umelohmotná, 18. motorové vozidlo KIA Carnival 2.9, 19. fotoaparát Nikon, rok nadobudnutia 1996, 20. nerezový sporák pozostávajúci z elektrickej rúry a varnej dosky, 21. manželská koženková posteľ čiernej farby, 22. písací stôl hnedej farby, drevený, 23. šesť stoličiek do kuchyne, mohutné drevené, hnedej farby, 24. mikrovlnná rúra Whirlpool, biela, 25. bežiaci pás sivej farby, 26. kanvica Philips, žltá, 27. domáca pekáreň značky Eta, 28. dva elektrické odvlhčovače, 29. luster a dve lampy v chodbe v byte, 30. práčka, biela. Taktiež uviedla, že počas manželstva boli menené okná v byte v hodnote 110.000,- Sk a modernizovaná vínná pivnica za sumu 200.000,- Sk. Ďalej navrhla vyporiadať obchodný podiel žalobcu v spoločnosti Q. U., G..M..B. a „firemné“ autá Subaru Outback a Toyota RAV 4. Žalovaná tiež žiadala od žalobcu vydať šatníkovú skriňu bielej farby, ktorá nepatrí do BSM, ale bola kúpená z jej peňazí z vkladnej knižky nasparených jej rodičmi. Na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 žalovaná navrhla zaradiť do aktív aj kupónovú knižku žalobcu. Uviedla, že počas trvania manželstva mali strany dve kupónové knižky založené približne v roku 1993, jednu na meno žalobcu, jednu na meno žalovanej, ktorá bola v roku 2003 odpredaná za sumu 10.000,- Sk, ktorá bola spotrebovaná na bežnú spotrebu. Písomným podaním doručeným súdu dňa 17. 02. 2020 navrhla žalovaná vyporiadať aj zostatok na účte žalobcu v Slovenskej sporiteľni, a.s. ku dňu zániku manželstva.

3. Žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 navrhol zaradiť do masy BSM aj ďalšie hnutelné veci (zariadenie vínnej pivnice), pričom súd na tieto skutkové tvrdenia ako prostriedok procesného útoku z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania v súlade s ustanovením § 153 ods. 2 CSP neprihliadol, pretože nebol uplatnený včas. Žalovaný uvádzal zariadenie vínnej pivnice ako súčasť BSM už v žalobe, avšak bez špecifikácie o aké konkrétne hnutelné veci ide. Súd vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení výzvou zo dňa 19. 05. 2017 (č. I. 35), urgenciou dňa 17. 07. 2017 (č. I. 47), uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 20. 03. 2018 (adresované právnej zástupkyňi žalobcu - č. I. 77) a na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 uznesením vyhláseným v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu uložil stranám povinnosť v lehote 30 dní uviesť všetky položky aktív a pasív, ktoré žiadajú v rámci BSM vyporiadať s výslovným uvedením, že súd nebude na neskôr predložené skutkové tvrdenia podľa § 153 CSP prihliadať. Súd má za to, že žalobca mal v priebehu konania dostatok času predložiť súdu skutkové tvrdenia ohľadom konkrétneho zariadenia vínnej pivnice, ktoré chce vyporiadať. Už v čase začatia konania mu muselo byť zrejmé, aké veci sa nachádzajú vo vínnej pivnici, ktorú vlastní, a teda ku ktorej má prístup, prípadne mohol tieto skutočnosti bez ťažkostí zistiť. Nejde o situáciu, kedy žalobca nemohol uvedené skutkové tvrdenia uviesť skôr bez svojho zavinenia. Ak žalobca chcel doplniť zoznam týchto vecí až na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 v štádiu, keď súdne konanie trvalo takmer 3 roky, po viacerých výzvach súdu a po lehote, ktorú súd stranám za týmto účelom pod hrozbou uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania výslovne uložil, neurobil tak včas a nekonal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Nie je účelné časovo neobmedzene rozširovať masu BSM v priebehu trvania konania o jeho vyporiadanie, nakoľko zaradenie ďalších vecí do masy BSM by vyžadovalo vykonanie ďalších úkonov súdu a s tým súvisiace ďalšie pojednávania (z dôvodu vykonania dokazovania, či veci patria do BSM, aká je ich hodnota a podobne). Súd v súlade s judikatúrou (napr. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/999/2006 zo dňa 09. 11. 2006 a sp. zn. 22Cdo/1112/2006 zo dňa 23. 05. 2007) uvádza, že v konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada len tie veci patriace do BSM, ktoré manželia (strany)

urobili predmetom konania. Súd má za to, že strany tak majú urobiť v súlade s procesnoprávnymi predpismi vrátane ustanovení o sudcovskej koncentrácii konania. Ak nie, nemožno na tieto skutkové tvrdenia prihladať. Preto sud uvedené veci za aplikácie sudcovskej koncentrácie konania do vyporiadania nezahrmul.

Skutkový stav veci

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán, výsluchom svedkov písomnou formou, znaleckým dokazovaním, oboznámením sa s listinami predloženými stranami a vyžiadanými z katastra nehnuteľností, výpisom z obchodného registra a registra obyvateľov, obsahom spisov tunajšieho súdu sp. zn. 9P/156/2013, 7P/144/2013, 14Cb/34/2019 a 14Cb/7/2020, dopytom na obec V. Ú., potvrdením OR PZ Veľký Krtíš, kurzovým lístkom ECB a zohľadňujúc skutkové tvrdenia strán zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 9P/156/2013-52 zo dňa 11. 03. 2014 súd manželstvo strán uzavreté dňa 31. 10. 1993 rozviedol a zveril deti strán Z. K., Z. K. a Z. K. do osobnej starostlivosti žalobcu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvode dňa 29. 04. 2014.

Nehnuteľné veci

6. Strany zhodne uviedli, že byt č. 5 so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu 1/6 zapísaný na LV č. XXXX patrí do BSM. Z výpisu z LV č. XXXX (č. I. 8) vyplýva, že vlastníkmí tohto bytu sú strany v režime BSM v podiele 1/1 s titulom nadobudnutia kúpna zmluva zo dňa 25. 11. 1997 - D. XXXX/XX.

7. Strany zhodne uviedli, že všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX (stavba aj všetky pozemky) patria do BSM. Z výpisu z LV č. XXXX (č. I. 9) vyplýva, že vlastníkmí tam zapísaných pozemkov a stavby sú strany v režime BSM v podiele 1/1 na základe darovacej zmluvy zo dňa 16. 06. 2004 - D. XXX/XX (vyžiadaná súdom z katastra nehnuteľností na č. I. 121), rozhodnutí o určení súpisného čísla č. XXXX/XXXX zo dňa 20. 06. 2005 - F. XXXX/XX a kúpnej zmluvy zo dňa 20. 10. 2005 - D. XXX/XX (vyžiadaná súdom z katastra nehnuteľností na č. I. 218). Notárskou zápisnicou č. T. XXX/XXXX, T. XXXXX/XXXX zo dňa 16. 06. 2004 (č. I. 124) došlo k rozšíreniu BSM strán o nehnuteľnosti nadobudnuté darovacou zmluvou na č. I. 121.

8. Strany sa zhodli na zostatkovej hodnote vyššie uvedených nehnuteľností, a to na LV č. XXXX byt č. 5 s príslušným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu - 23.205,89 Eur a na LV č. XXXX, vínna pivnica - 9.755,93 Eur, pozemky parc. reg. C č. XX - 19,22 Eur, č. 60 - 4,64 Eur, č. XXXX/X - 62 Eur, č. XXXX/X - 1,89 Eur, č. XXXX/X - 404 Eur, č. XXXX/X - 84,80 Eur, č. XXXX/X - 361,60 Eur, č. XXXX/X - 102,80 Eur a parc. reg. E č. XXXX/XX - 304,75 Eur. Rovnaká hodnota vyplýva aj zo znaleckých posudkov Ing. Marty Čabovej č. XX/XXXX (č. I. 354 až 372) a Ing. Mariana Novotného č. XXX/XXXX (č. I. 393 až 457). Žalobca navrhol všetky uvedené nehnuteľnosti prikázať do jeho vlastníctva. Žalovaná navrhla všetky uvedené nehnuteľnosti prikázať do podielového spoluvlastníctva strán z dôvodu obavy schopnosti výplaty náhrady podielu zo strany žalobcu, alternatívne byt č. X prikázať do vlastníctva žalobcu a ostatné nehnuteľnosti do vlastníctva žalovanej.

9. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 strany zhodne uviedli, že pozemky parc. reg. C č. XXXX a XXXX/X zapísané na LV č. XXXX nepatria do BSM, pretože ich žalobca nadobudol po zániku manželstva. Z listu vlastníctva č. XXXX (č. I. 10) vyplýva, že vlastníkom uvedených pozemkov je žalobca v podiele 1/1 s titulom nadobudnutia zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti pod č. V XXXX/XX zo dňa 31. 05. 2016.

10. Pokiaľ ide o pozemky parc. reg. C č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X zapísané na LV č. XXXX, žalovaná na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 uviedla, že tieto boli kupované zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM. Žalobca uviedol, že ich kúpil za svoje výlučné prostriedky, ktoré nadobudol darovaním od svojho kmotra, keďže v tom čase ešte nemal finančné prostriedky z podnikania (práve začal podnikat'). K uvedenému predložil darovaciu zmluvu zo dňa 16. 05. 2006 (č. I. 620), na základe ktorej M. C., nar. XX. XX. XXXX daroval žalobcovi sumu 10.000,- Sk za účelom kúpy pozemku v susedstve vínnej pivnice č. XXXX/X a XXXX/X. Žalovaná považuje darovaciu zmluvu za účelovú, nie je zrejmé, prečo by niekto

daroval 10.000,- Sk a taktiež sa vek zmluvy dá určiť podľa typu použitého písma. Podľa výpisu z LV č. XXXX (č. I. 10) vlastní uvedené 3 pozemky len žalobca v podiele 1/1, pričom titulom nadobudnutia bola kúpna zmluva V XXX/XX. Zo zmluvy evidovanej katastrom nehnuteľností pod V XXX/XX (č. I. 127-128) vyplýva, že dňa 20. 05. 2006 žalobca ako kupujúci kúpil od predávajúceho F.U. B., nar. XX. XX. XXXX pozemky parc. č. XXXX/X s výmerou 1.386 m² a č. XXXX/X s výmerou 152 m² v katastrálnom území D. na LV č. XXX za kúpnu cenu 9.000,- Sk. Strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodne uviedli, že parcela č. XXXX/X s výmerou 1.386 m² uvedená v zmluve je totožná so súčasnými parcelami č. XXXX/X a XXXX/X, nakoľko došlo k rozdeleniu parcely so zachovanou výmerou v súčte nových parciel (č. XXXX/X - 1.166 m² a č. XXXX/X - 220 m²).

Hnuteľné veci

11. Na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 žalovaná uviedla, že výmena okien v byte a modernizácia vínnej pivnice boli realizované počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, čo je už zohľadnené v cene bytu a vínnej pivnice a nežiada tieto položky samostatne vyporiadať ani ako hnuteľné veci ani ako investície. Ďalej uviedla, že nežiada vyporiadať ako samostatné hnuteľné veci položky 8 a 20, nakoľko sú súčasťou bytu patriacim stranám a ich hodnota je zahrnutá v jeho cene a položky 12, 13 a 14, nakoľko sú súčasťou vínnej pivnice patriacej stranám a ich hodnota je zahrnutá v jej cene. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 strany zhodne uviedli, že položku 28 - dva elektrické odvlhčovače nežiadajú vyporiadať, pretože jeden kus si odniesla žalovaná, jeden ostal žalobcovi.

12. Pokiaľ ide o ostatné hnuteľné veci, na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 sa strany v prípade položky 1. zhodli na zostatkovej hodnote 100 Eur, roku jej nadobudnutia 2007 a navrhli ju prikázať žalovanej.

13. Položku 2. na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 strany zhodne navrhli prikázať žalobcovi s tým, že žalobca uviedol zostatkovú hodnotu 200 Eur, žalovaná 250 Eur. Žalovaná na pojednávaní dňa 18. 09. 2018 uviedla, že táto položka bola nadobudnutá v roku 2008-2009 za cenu 25.000,- Sk (829,85 Eur).

14. Položkou 3. strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodne navrhli prikázať žalobcovi s tým, že podľa žalobcu je jej zostatková hodnota 100 Eur, keďže je tam poškodené čalúnenie, žalovaná uviedla hodnotu 300 Eur. Žalovaná na pojednávaní dňa 18. 09. 2018 uviedla, že táto položka bola nadobudnutá za cenu 50.000,- Sk (1.659,70 Eur). Žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedol, že bola nadobudnutá v roku 2000 za cenu 50.000,- Sk (1.659,70 Eur).

15. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 žalobca k položke 4. doplnil, že reproduktory sú značky YAMO, reciever značky Yamaha. Strany zhodne uviedli, že zostatková hodnota veci je 100 Eur a každá zo strán navrhla položku prikázať do svojho vlastníctva.

16. K položke 5. na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 strany zhodne uviedli, že bola nadobudnutá v roku 2000 a navrhli ju prikázať žalobcovi so zostatkovou hodnotou 100 Eur.

17. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 strany zhodne navrhli položku 6. prikázať žalovanej so zostatkovou hodnotou 30 Eur.

18. K položke 7. žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedol, že táto nepatrí do BSM, nakoľko bola darovaná deťom, pričom predmetný nábytok objednal žalobca okolo roku 2003-2004, čo stálo aj s montážou 50.000 Sk (1.659,70 Eur), pričom aktuálna hodnota vecí pod touto položkou je 200 až 250 Eur. Žalovaná uviedla, že táto položka patrí do BSM, nakoľko bola nadobudnutá počas trvania manželstva a jej zostatková hodnota je 400 Eur. Z tejto položky navrhla žalovaná prikázať poschodovú posteľ bližšie pri okne do svojho výlučného vlastníctva (s hodnotou 50 Eur), zvyšné veci do výlučného vlastníctva žalobcu.

19. K položke 9. strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodne uviedli, že sa nachádza v byte strán a podľa tvrdenia žalobcu ju používajú aj deti strán. Strany sa zhodli na jej zostatkovej hodnote 30 Eur s tým, že každá zo strán navrhla túto položku prikázať do svojho vlastníctva.

20. V rámci položky 10. sa strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodli na jej zostatkovej hodnote 100 Eur ku dňu zániku BSM s tým, že táto položka bola po zániku BSM užívaná žalobcom a došlo k jej zničeniu pri búrke.

21. Položka 11. bola podľa zhodných skutkových tvrdení strán na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 nadobudnutá pred rokom 2000. Žalobca uviedol, že táto sa nedala opraviť, a preto bola počas manželstva odpredaná na súčiastky za sumu 20 Eur na jeseň 2013 neznámym osobám rómskej národnosti. Žalovaná toto tvrdenie poprela a uviedla, že žalobca ju naďalej užíva v V. Ú.. K tomuto skutkovému tvrdeniu žalobca uviedol, že ide o iný krovínorez zakúpený pred dva a pol rokom vo Veľkom Krtíši. Žalovaná predložila e-mailovú komunikáciu strán (č. I. 740), v rámci ktorej dňa 22. 05. 2017 vyzvala žalobcu na vrátenie krovínorezu. Žalobca dňa 22. 05. 2017 odpovedá, aby si ho zohnala sama, on si nedá zničiť krovínorez. K uvedenému dôkazu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že z predloženej komunikácie nie je zrejmé, o aký krovínorez ide.

22. Položku 15. strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodne navrhli prikázať žalobcovi so zostatkovou hodnotou 100 Eur.

23. K položke 16. žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedol, že predmetné veci mal len zapožičané od pána Č. a následne ich odovzdal svojmu švagrovi W. Z., k čomu následne p. Č. uviedol, že si ich už môže nechať, a preto do BSM nikdy nepatrili. Žalovaná uviedla, že tieto boli nadobudnuté kúpou v rokoch 2005-2006. Žalovaná tiež predložila čestné vyhlásenie W. Z. (č. I. 671), podľa ktorého nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že mu odovzdal predmetné nerezové kade do užívania. Strany sa zhodli na zostatkovej hodnote 150 Eur za jeden kus.

24. K položke 17. žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedol, že bola zničená (polámaná) ešte počas trvania manželstva s ohľadom na materiál - plast, ktorý je opotrebovaný aj ÚV žiarením aj časom tvrdne, a preto v súčasnosti už takáto vec nemôže mať takmer žiadnu hodnotu. Žalovaná uviedla, že táto vec existuje a žalobca ju odniesol z vínnej pivnice. Nemohla byť opotrebovaná ÚV žiarením, nakoľko sa nachádzala vnútri. Pre prípad, že vec existuje, sa strany zhodli na zostatkovej hodnote 20 Eur.

25. K položke 18. žalovaná na pojednávaní dňa 18. 09. 2018 uviedla, že bola kúpená stranami v roku 2006-2007 za kúpnu cenu 300.000,- Sk. Zo správy OR PZ Veľký Krtíš, okresný dopravný inšpektorát (č. I. 531), vyplýva, že predmetné motorové vozidlo VIN č. Y., EČV: D. žalovaná dňa 06. 05. 2019 previedla na Š. K., nar. XX. XX. XXXX. Na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 žalovaná uviedla, že položku 18. predala za kúpnu cenu 500 Eur Š. K., pričom o kúpnu cenu sa so žalobcom nerozdělila. Pokiaľ ide o zostatkovú hodnotu ku dňu zániku BSM na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 žalovaná uviedla sumu 1.000 Eur, žalobca sumu 2.000 Eur ako súčasnú hodnotu a 2.500 Eur ako hodnotu ku dňu zániku BSM. Na pojednávaní dňa 23. 09. 2020 ako rok výroby žalobca uviedol 2002, žalovaná 2000 a ako počet najazdených kilometrov ku dňu zániku BSM žalobca uviedol 140.000 km a žalovaná 90.000 km. Žalovaná predložila ako dôkaz na určenie hodnoty motorového vozidla 3 inzeráty na internete zo dňa 31. 03. 2020 (č. I. 665-669), v rámci ktorých boli ponúkané na predaj ojazdené vozidlá značky KIA Carnival 2.9 - rok výroby 2002, najazdených 107.378 km za sumu 1.300 Eur; rok výroby 2007, najazdených 201.941 km za sumu 60.000 Kč a rok výroby 2002, najazdených 107.378 km za sumu 33.000,- Kč. Podľa kurzového lístka Európskej centrálnej banky dostupný z www.nbs.sk bol kurz Českej koruny voči Euru ku dňu uverejneniu inzerátov 27,312 k 1 (č. I. 720). Žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedol, že v roku 2017 do tejto položky investoval sumu 2.400 Eur na opravu a prestriekanie kapoty. Žalovaná toto tvrdenie poprela a navrhla, aby žalobca predložil o ním tvrdenej investícii faktúru. Žalobca požadovanú faktúru (ani iný dôkaz o tvrdených investíciách) nepredložil.

26. Položku 19. strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodne navrhli prikázať žalovanej so zostatkovou hodnotou 30 Eur.

27. Položku 21. strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodne navrhli prikázať žalobcovi so zostatkovou hodnotou 100 Eur.

28. Pri položke 22. sa strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodli na zostatkovej hodnote 50 Eur s tým, že každá zo strán navrhla položku prikázať do svojho vlastníctva. Žalobca uviedol, že táto vec sa nachádza v byte strán.

29. V prípade položky 23. sa strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodli na zostatkovej hodnote spolu 60 Eur (10 Eur za kus) s tým, že každá zo strán navrhla položku prikázať do svojho vlastníctva. K tejto položke strany zhodne uviedli, že sa nachádza v byte strán a v súčasnosti ju užíva žalobca.

30. K položke 24. žalovaná na pojednávaní dňa 18. 09. 2018 uviedla, že bola nadobudnutá v roku 1997. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 sa strany zhodli na jej zostatkovej hodnote 10 Eur s tým, že každá zo strán navrhla túto položku prikázať do svojho vlastníctva. Strany zhodne uviedli, že sa nachádza v byte strán a v súčasnosti ju užíva žalobca.

31. K položke 25. žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedol, že nepatrí do BSM, nakoľko bola zakúpená spoločnosťou Q. U. G.. M.. B.. k čomu predložil faktúru (č. I. 612), podľa ktorej spoločnosť Q. U. G.. M.. B.. objednávkou zo dňa 02. 03. 2012 objednala „behací pás“ od spoločnosti inSPORTline s.r.o., IČO: 36 311 723, Bratislavská 36, 911 05 Trenčín za kúpnu cenu 1.508,70 Eur splatnú dňa 18. 03. 2012, s tým, že kúpna cena bola podľa potvrdenia na druhej strane faktúry zaplatená dňa 13. 03. 2012. Podľa tvrdenia žalobcu bola táto položka zakúpená spoločnosťou Q. U. G..M..B.. za účelom zriadenia fitnes pre zamestnancov v priestoroch prenajatých kancelárií, čo sa nakoniec neuskutočnilo. Žalovaná uviedla, že táto položka bola zakúpená z prostriedkov patriacich do BSM a len účelovo bola faktúra vystavená na spoločnosť Q. U. G..M..B., aby si to mohla zarátať do výdavkov. Pokiaľ by chcela obchodná spoločnosť zriadiť fitnes, musela by to mať v predmete činnosti. Pokiaľ je táto položka majetkom obchodnej spoločnosti, mala byť uvedená v znaleckom posudku.

32. V prípade položiek 26. a 27. sa strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodli na zostatkových hodnotách po 5 Eur pri každej z nich s tým, že ich navrhli prikázať žalovanej, ktorá si ich odniesla do svojej domácnosti.

33. Položku 29. navrhli strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 prikázať žalobcovi so zostatkovou hodnotou 40 Eur.

34. V prípade položky 30. sa strany na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 zhodli na jej zostatkovej hodnote 100 Eur s tým, že každá zo strán navrhla položku prikázať do svojho vlastníctva. Strany zhodne uviedli, že táto vec sa nachádza v byte strán a užíva ju aj maloletý syn strán.

35. K bielej šatníkovej skrini (ďalej aj položka 31.) žalovaná na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedla, že bola nadobudnutá z peňazí vybraných z vkladnej knižky na jej meno, ktoré šetrili jej rodičia, v januári 1995. Podľa čestného vyhlásenia N. Z. (č. I. 670) tento svojej dcére (žalovanej), našporil na vkladnú knižku vedenú v Slovenskej sporiteľni 20.000,- Sk, za čo si kúpila bielu spálňovú zostavu s manželskou posteľou. Žalobca na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedol, že táto položka bola nadobudnutá niekedy v roku 1999. V písomnom podaní zo dňa 12. 02. 2020 uviedol, že bola zakúpená zo spoločných finančných prostriedkov a patrí do BSM. Pre prípad, že by táto vec patrila do BSM sa strany zhodli na zostatkovej hodnote 50 Eur s tým, že každá zo strán navrhla položku prikázať do svojho vlastníctva.

Iné majetkové hodnoty

36. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že žalobca sa stal spoločníkom spoločnosti Q. U., G..M..B., V. XX XXX XXX, Š.U. XX, H. - I. Č. C. XXX XX (do XX. XX. XXXX G. G. R. X, Š. XXX XX) ako jej zakladateľ dňa 15. 11. 2005 s podielom v hodnote 100.000,- Sk zo základného imania 200.000,- Sk a od 12. 11. 2009 v hodnote 5.000 Eur zo základného imania 10.000 Eur. Predmetný obchodný podiel žalobca ku dňu 23. 02. 2019 previedol na D. D. a ku dňu 02. 03. 2019 vstúpila spoločnosť do likvidácie. Žalobca bol zároveň konateľom uvedenej spoločnosti od 15. 11. 2005 do 31. 02. 2019. Zo záverov znaleckého posudku znalkyne Ing. Evy Samošovej č. XX/XXXX (č. I. 291) vyplýva, že obvyklá cena tohto obchodného podielu z účtovného stavu ku dňu zániku BSM je 20.075 Eur.

37. Žalobca nesúhlasil s hodnotou obchodného podielu určenou znaleckým posudkom a navrhol osobný výsluch znalkyne. V podaní na č. I. 688 žiadal, aby znalkyňa uviedla, ako zohľadnila nedobytné pohľadávky po lehote splatnosti, ktoré nikdy neboli uhradené a napriek tomu boli zaradené medzi aktíva spoločnosti. Nie je zrejmé, z akých podkladov znalkyňa vychádzala, nakoľko nie sú totožné s dokumentami v účtovníctve spoločnosti, konkrétne namietal sumy odpísaných pohľadávok. Sú

za účelom navrhnutého znaleckého dokazovania výsluchom znalkyne zaviazal žalobcu uznesením č. k. 12Pc/20/2017-715 zo dňa 06. 07. 2020 na zloženie preddavku vo výške 100 Eur na pokrytie predpokladaných trov znalkyne (odmena, náklady na dopravu a náhrada za stratu času) podľa § 253 ods. 1 CSP. Preddavok pôvodne zložený žalobcom na znalecké dokazovanie znalkyňou Ing. Evou Samošovou v sume 250 Eur (na ktorý bol zaviazaný uznesením č. k. 12Pc/20/2017-93) totiž nepokryl ani už vynaložené trovy na znalečné za vypracovanie písomného znaleckého posudku v sume 517,94 Eur, ktoré bolo znalkyni priznané uznesením tunajšieho súdu č. k. 12Pc/20/2017-328. Keďže však žalobca preddavok na trovy za účelom osobného výsluchu znalkyne nezložil, súd navrhnutý dôkaz v súlade s ustanovením § 253 ods. 3 CSP nevykonával.

38. Ku kupónovej knižke žalobcu, ktorú navrhla vyporiadať žalovaná, žalovaná na výzvu súdu (v rámci uznesenia o odročení pojednávania vyhlásenom dňa 15. 01. 2020) v písomnom podaní na č. l. 579-581 nevedela uviesť skutkové tvrdenia ohľadom názvu peňažného ústavu, v ktorom bola vedená ani zostatku na nej ku dňu zániku BSM. Na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 uviedla, že vkladná knižka bola založená asi v rokoch 1996 - 1997, vedená niekde v Českej republike. Žalobca nevedel uviesť názov peňažného ústavu, v ktorom mal kupónovú knižku a uviedol, že všetky peňažné prostriedky z nej boli spotrebované počas trvania manželstva na spoločnú domácnosť.

39. Z výpisov z účtu predložených žalovanou (č. l. 672 a č. l. 674-675) vyplýva, že ku dňu zániku BSM mala žalovaná vedené účty v Poštovej banke, a.s. č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom ku dňu zániku BSM (29. 04. 2014) v sume 4.782,34 Eur (ku koncu apríla 2014 predstavoval zostatok sumu 4.779,85 Eur, pričom po zániku BSM boli vykonané dva záporné pohyby dňa 30. 04. 2014 v sumách 2 Eur a 0,49 Eur, ktoré súd pripočítal k zostatku na konci mesiaca) a v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom ku dňu zániku BSM (stav medzi pohybmi na účte od 22. 04. 2014 do 30. 04. 2014) v sume 574,48 Eur. Žalovaná v písomnom podaní doručenom súdu dňa 01. 04. 2020 tvrdila, že peňažné prostriedky na účtoch dostala od svojich rodičov ako podiel dedičstva, a preto nepatria do BSM.

40. Podľa zhodných skutkových tvrdení strán mal žalobca ku dňu zániku BSM vedený účet v Slovenskej sporiteľni, a.s. Strany sa nezhodli na výške zostatku na účte žalobcu, pričom žalovaná tvrdila sumu 100.000 Eur a žalovaný sumu 4.000 Eur až 5.000 Eur. Súd na návrh žalovanej vyžiadal výpis z účtu ku dňu zániku BSM od žalobcu, ktorý v podaní na č. l. 688 uviedol, že ním nedisponuje. Súd na návrh strán dopytoval za účelom zistenia zostatku na účte ku dňu zániku BSM Slovenskú sporiteľňu, a.s. (č. l. 714), ktorá súdu požadovanú informáciu neuviedla s poukazom na uplynutie povinnej archivačnej doby 5 rokov podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Zákona o bankách.

41. Žalovaná na pojednávaní dňa 23. 09. 2020 pre prípad, že nie je možné od banky zistiť zostatok na účte žalobcu ku dňu zániku BSM s poukazom na dĺžku povinnej archivačnej doby navrhla zistiť zostatok pred 5 rokmi, teda k septembru 2015. Súd navrhnutý dôkaz nevykonával. V súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/100/2018 zo dňa 16. 05. 2019 možno nevyhovenie návrhu strany sporu na vykonanie dôkazu odôvodniť tromi dôvodmi, a to 1) tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu/vyvráteniu sa navrhuje dôkaz vykonať je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania, 2) navrhnutý dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť a 3) nadbytočnosť dôkazu, t. j. tvrdená skutočnosť už bola doterajším konaním bez dôvodných pochybností overená/vyvrátená. Predmetom konania je vyporiadanie BSM strán, ktoré zaniklo dňa 29. 04. 2014 a do jeho masy patria len majetkové hodnoty existujúce v čase jeho zániku. Informácia o zostatku na účte žalobcu k žalovanou žiadanom dátume s odstupom približne jeden a pol roka od zániku BSM nemôže odrážať hodnotu zostatku na účte žalobcu ku dňu zániku BSM, a teda takto zistená skutočnosť je bez relevancie k predmetu sporu. Žalovaná uviedla, že zo zistenej sumy by sa dalo odhadnúť aká suma žalobcovi na účte po zániku BSM pribudla, a teda aká suma mohla byť na tomto účte ku dňu zániku BSM. Takýmto spôsobom by sa dal zostatok na účte žalobcu zistiť len pri znalosti všetkých pohybov (príjmov a výdavkov) na účte žalobcu za celé obdobie od zániku BSM do septembra 2015. Žalovaná však skutočnosti o príjmoch a výdavkoch žalobcu za toto obdobie ani len netvrdila a na ich zistenie nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Súd navyše uvádza, že tieto skutočnosti nie je možné bez samotného výpisu účtu (ktorým žalobca už nedisponuje a pre uplynutie archivačnej doby ho nie je možné pred obdobím septembra 2015 zabezpečiť ani od banky) ani inak preukázať. Bez týchto skutočností sa nedá z informácie o zostatku na účte žalobcu k septembru 2015 zistiť stav na tomto účte späť ku dňu zániku BSM. Preto je zabezpečenie výpisu z účtu žalobcu

k dátumu, ktorý navrhla žalovaná, bez relevancie k spornej skutkovej otázke ohľadom zostatku na účte žalobcu ku dňu zániku BSM.

Starostlivosť o deti a domácnosť, zaslúženie sa o nadobudnutie spoločných vecí

42. Z výsluchu žalobcu v súdnej veci dňa 20. 03. 2018 vyplynulo, že manželstvo strán po jeho uzavretí aj po narodení prvej dcéry Z. fungovalo. Žalovaná sa starala o domácnosť a aj neskôr o deti. Žalobca mal na starosti obstarávanie finančných prostriedkov na zabezpečenie rodiny. Bol dosť pracovne vyťažený, vracal sa domov neskoro v noci. Snažil sa byť s deťmi, najmä cez víkendy. V roku 2005 založil obchodnú spoločnosť Q. U., G..M..B., kde mal 50 % obchodný podiel. V roku 2006 až 2008 žalobca opustil spoločnú domácnosť pre vyhrotené vzťahy a býval v provizórnych podmienkach vo vínnej pivnici. Počas tohto obdobia hradil výdavky spojené s bývaním a s deťmi sa pravidelne stretával, brával ich na výlety, lyžovačky. V roku 2010 prevzal plnú starostlivosť o deti a domácnosť, začal prať a variť. Všetky hnutelné a nehnuteľné veci, ktoré v manželstve strany nadobudli, boli zakúpené z peňazí, ktoré zarobil žalobca. Od roku 2014 užíva žalobca byt strán spolu s deťmi.

43. Z výsluchu žalovanej v súdnej veci na pojednávaní dňa 20. 03. 2018 vyplynulo, že prvá dcéra strán Z. sa narodila v roku 1995, manželstvo vtedy fungovalo, žalobca pracoval ako skladník. V roku 1998 sa narodila druhá dcéra Z., žalobca trávil menej času s rodinou, čo odôvodňoval tým, že musí pracovať. V roku 2000 sa stranám narodilo tretie dieťa (prvý syn), pričom v tom čase sa rodina oddelila od žalobcu, ktorý mal svoje pracovné záležitosti. V roku 2004 oznámila žalovaná žalobcovi, že čakajú štvrté dieťa, syna Z., pričom žalobca sa o jej tehotenstvo vôbec nezaujímal a po narodení syna sa žalovaná starala o deti. Finančné prostriedky na chod domácnosti a starostlivosť o deti dával žalobca, ktorý zarábal, žalovaná bola s deťmi. S maloletým Z. bola žalovaná na materskej dovolenke až do roku 2011, pretože bol astmatik. V novembri 2011 nastúpila do zamestnania ako dobrovoľná pracovníčka na obecnom úrade Vinica s príjmom 80 Eur mesačne na pol roka, následne od 04. 05. 2012 nastúpila na pozíciu daňovej referentky na polovičný úväzok a odvtedy tam pracuje. V roku 2010 oznámil žalobca žalovanej, že už jej nebude prispievať na domácnosť. Do 01. 08. 2014 sa žalovaná riadne starala o domácnosť a deti.

44. Z lustrácie v registri obyvateľov vyplýva, že strany majú 4 spoločné deti: Z. K., nar. XX. XX. XXXX, Z. K., nar. XX. XX. XXXX, Z. K., T. XX. XX. XXXX a Z. K., nar. XX. XX. XXXX.

45. V rámci konania o rozvode manželstva strán vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 9P/116/2013 boli vykonané výsluhy (v tom čase maloletých) detí strán dňa 11. 03. 2014 (fotokópia na č. l. 245-248). Z výsluchu maloletého Z. K. vyplynulo, že chce byť so žalobcom, lebo sa o neho viac stará a zabezpečuje všetku starostlivosť, navarí, perie, žehlí. Žalovaná býva málo doma, odchádza ráno, keď maloletý ešte spí a vracia sa až večer. Cíti z nej chlad, očakáva, že sa mu bude viac venovať. Z výsluchu Z. K. vyplynulo, že žalovaná býva málo doma, venuje sa kamarátkam a vypomáha iným. Keď príde domov z krúžku o 18:00, žalovaná ešte doma nie je. Žalobca býva doma viac, vozí ho domov z krúžkov, viac sa zaujíma o školské výsledky, ráno všetkým nachystá raňajky, perie, žehlí, pretože žalovaná sa nemá k týmto činnostiam. Z výsluchu Z. K. vyplynulo, že kríza v manželstve trvá 3-4 roky a jej hlavnou príčinou je, že žalobca sa musí starať o domácnosť, pričom by to mala zabezpečovať žalovaná. V čase výsluhu bola študentkou 1. ročníka gymnázia, pričom keď ešte chodila na základnú školu stávalo sa, že riad nebol umytý 2-3 dni. Žalovaná nezabezpečuje chod rodiny upratovaním ani inými prácami. Tieto práce zabezpečuje žalobca, ktorý perie a žehlí. Žalovaná sa často zdržiava mimo domu, nebola tam ani keď Z. K. prišla po 3 týždňoch domov. Žiadala byť zverená do osobnej starostlivosti žalobcu, pretože žalovaná by túto starostlivosť nezvládla ani po finančnej stránke ani zabezpečenia ostatných potrieb.

46. Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológia Mgr. Františka Nociara č. XX/ XXXX vyhotoveného v rámci konania o rozvode manželstva strán sp. zn. 9P/116/2013 vyplynulo, že vzťah detí strán so žalovanou je narušený, a preto deti odmietajú dlhodobejší kontakt s ňou, pričom vzhľadom na vek detí je potrebné túto vôľu rešpektovať. Deti preferujú žalobcu ako dôležitejšieho pre starostlivosť, ktorý má zároveň lepšie osobnostné predpoklady vytvoriť deťom primerané výchovné prostredie. Negatívnym postojom žalobcu voči žalovanej sa fixuje stav odmietania žalovanej deťmi, na druhej strane ich žalovaná znechucuje svojou výbušnosťou a egocentrizmom.

47. Kolízny opatrovník maloletých detí strán v rámci konania o rozvode manželstva strán sp. zn. 9P/116/2013 na pojednávaní dňa 21. 09. 2015 (č. l. 650) uviedol, že po oboznámení sa so znaleckým

posudkom a z jeho vlastných znalostí má za to že deti sú u žalobcu v dobrej opatere a navrhol ich zveriť do jeho osobnej starostlivosti, čo je aj v záujme detí.

48. Zo zápisnice z pojednávania tunajšieho súdu sp. zn. 7P/144/2013 (v tomto konaní súd konal o návrhu žalovanej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom strán na čas do rozvodu) zo dňa 18. 11. 2013 (č. l. 637-642), z ktorého súd na návrh žalovanej oboznámil s výsluchom žalobcu, vyplýva, že žalobca sa za posledné 2-3 roky intenzívne stará o maloleté deti strán, čím myslí vedenie domácnosti na komplet a zabezpečovanie finančnej stránky rodiny. Žalovaná nebýva často doma a žalobca nemá vedomosť, kde sa môže nachádzať. Žalovaná občas uvarí večeru, ale gro robí žalobca. Problémy nastali asi pred 4 rokmi, kedy mali strany neustále problémy medzi sebou. Žalobca usporil časť svojich zarobených peňazí asi 10.000 Eur. Žalovaná prispieva na dcéru Z. od októbra 2012 sumou 165 Eur na štvrťročné školné, na ubytovanie 25 Eur, časť na stužkovú, pričom zvyšok platil žalobca. Na dcéru Z. žalovaná neprispieva vôbec. Vreckovým na rôzne aktivity prispieva žalobca okolo 100-150 Eur mesačne. Z príjmu žalovanej nedostane žalobca ani cent.

49. Z listín predložených žalovanou (č. l. 549-574 a 582-607) vyplýva, že podľa potvrdenia ZŠ s MŠ Hrušov sa žalovaná pravidelne zúčastňovala rodičovských združení v školských rokoch 2010/2011 a 2011/2012, k čomu boli priložené zápisnice a prezenčné listiny z 13. 01. 2011, 11. 01. 2012, 21. 01. 2011, 21. 09. 2011, 25. 05. 2011, 09. 03. 2011 a 29. 09. 2010. Podľa posudku ÚPSVaR VK zo dňa 23. 05. 2011 pretrváva dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav Z. K. vyžadujúci si osobitnú starostlivosť od novembra 2005. Žalovaná adresovala Súkromnému gymnáziu Katkin park žiadosť o oslobodenie Z. K. od telesnej výchovy od 03. 09. 2012 do 30. 06. 2013. Listom zo dňa 28. 01. 2013 sa žalovaná zaviazala zaplatiť sumu 300 Eur na stužkovú slávnosť Z. K.. V písomnom podaní zo dňa 11. 02. 2020 (č. l. 579-581) žalovaná uviedla, že hradila platby pre Z. K. na č. účtu G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom z priloženého výpisu z účtu žalovanej (č. l. 604-606) vyplýva, že na vyššie uvedený účet previedla sumy po 20 Eur dňa 14. 12. 2012 a 11. 01. 2013, po 50 Eur dňa 21. 01. 2013, 01. 03. 2013 a 15. 03. 2013, 20 Eur dňa 01. 05. 2014, 26 Eur dňa 15. 05. 2014, 30 Eur dňa 15. 05. 2014 a 100 Eur dňa 16. 05. 2014. Z predložených poštových poukážok vyplýva, že na účet ZŠ s MŠ Hrušov boli vyplatené sumy 10,45 Eur na meno Z. K. a 14,08 Eur na meno Z. K. za obdobie 1/2014.

50. Súd na návrh žalovanej položil Z. K. ako svedkyňu uznesením č. k. 12Pc/20/2017-681 písomne otázky ohľadom toho, či ju žalovaná odprevadila v roku 2013 na prvý školský deň na Súkromnom gymnáziu v Katkin park v Košiciach a či urobili nasledujúci deň nákup vecí. Svedkyňa odpovedala písomným podaním doručeným súdu dňa 14. 05. 2020 (č. l. 705-705), v ktorom uviedla, že žalovaná ju sprevádzala na prvý školský deň, hoci si to neželala, nakoľko už v tom čase mali naštrbené vzťahy a vyvolalo to v nej pocit trápnosti. Zahájenie trvalo asi hodinu a potom žalovaná svedkyňu odprevadila na internát, a preto sa nevie vyjadriť k následnému nákupu vecí. S odstupom času vidí svedkyňa v konaní žalovanej motiváciu ukázať sa pred kolegami, pedagógmi a žalobcom, pričom počas celého štúdia na gymnáziu ju žalovaná nepodporovala, ale celý čas školu a internát financoval žalobca.

51. Žalovaná navrhla položiť písomné otázky aj svedkyňi Z. K. ohľadom starostlivosti o ňu, čomu súd uznesením č. k. 12Pc/20/2017-678 vyhovel. Uznesenie sa svedkyňi nepodarilo doručiť na adresu uvádzanú stranami (G. X, Y.) ani na adresu trvalého pobytu (W.Á. XX, D.). Iné adresy strany neuviedli, pričom žalobca na pojednávaní dňa 23. 09. 2020 uviedol, že svedkyňa býva na adrese G. X, Y., kde jej je v súčasnosti možné doručovať písomnosti. Následne žalovaná na tomto pojednávaní navrhla ku skutočnostiam, ktoré uvádzala písomne, vykonať výsluch svedkyne osobne. Súd s poukazom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/100/2018 zo dňa 16. 05. 2019 navrhnutý dôkaz nevykonal, pretože ho považuje za nadbytočný, nakoľko sporné skutočnosti ohľadom miery starostlivosti žalovanej o deti a domácnosť už boli overené doterajším dokazovaním bez dôvodných pochybností. K tejto spornej skutkovej otázke súd vykonal výsluch strán v súdnej veci, oboznámil sa so zápisnicou o výsluchu maloletých detí strán v konaní sp. zn. 9P/116/2013, zápisnicou z výsluchu žalobcu v konaní sp. zn. 7P/144/2013, znaleckým posudkom, vyjadrením kolízneho opatrovníka maloletých detí, písomným výsluchom svedkyne Z. K. ako aj listinami predloženým žalobkyňou, ktoré dávajú súdu dostatočný skutkový podklad na posúdenie úrovne starostlivosti žalovanej o spoločné maloleté deti aj bez výsluchu svedkyne Z. K., či už písomnou formou alebo osobne. Výsluch len jedného zo štyroch spoločných detí strán a aj to len k niektorým čiastkovým otázkam starostlivosti zo strany žalovanej, ku ktorým sa mala svedkyňa na návrh žalovanej vyjadriť, nemôže relevantne ovplyvniť skutkový stav zistený na základe všetkých vyššie uvedených dôkazov.

Záložné právo na spoločných nehnuteľnostiach

52. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 14Cb/34/2019-80 zo dňa 11. 12. 2019, právoplatným dňa 22. 06. 2020 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/26/2020-167 zo dňa 13. 05. 2020, bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie podľa ustanovenia § 343 CSP vo forme záložného práva na nehnuteľnostiach strán v režime BSM strán zapísaných na LV č. XXXX a č. XXXX v katastrálnom území Vinica do výšky istiny 73.000 Eur s príslušenstvom v prospech spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., IČO: 649 48 242, Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky zahraničnej osoby UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., pobočka zahraničnej banky. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s. je veriteľom zo zmluvy o kontokorentnom úvere s výškou úverového limitu 73.000 Eur uzavretej dňa 13. 06. 2016 so spoločnosťou Q. U. G..M..B. s tým, že uspokojenie pohľadávky bolo zabezpečené ručením V. W. S., nar. XX. XX. XXXX, W. XXX/XX, XXX XX D. a žalobcu.

53. Spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s. si vyššie uvedenú zabezpečenú pohľadávku uplatnila v rámci upomínacieho konania pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/538/2019, pričom súd v tomto konaní vydal dňa 19. 07. 2019 platobný rozkaz, ktorým spoločnosť Q. U. G..M..B. (ako žalovaného 1)), žalobcu (ako žalovaného 2)) a V. W. S. (ako žalovaného 3)) zaviazal zaplatiť sumu 74.045,62 Eur s príslušenstvom. Proti uvedenému platobnému rozkazu podali žalobca a V. W. S. odpor, na základe čoho došlo k postúpeniu spisu na tunajší súd, kde je konanie vedené pod sp. zn. 14Cb/7/2020. Tunajší súd rozsudkom č. k. 14Cb/7/2020-358 zo dňa 05. 08. 2020 zaviazal žalobcu a V. W. S. na zaplatenie sumy 74.045,62 Eur s 10 % ročným úrokom z omeškania od 06. 10. 2018 do zaplatenia zo sumy 73.000 Eur a 40 Eur ako nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť plniť ostatných žalovaných. Konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, pričom súd z vlastnej činnosti vie, že žalobca podal proti rozsudku odvolanie.

Právne posúdenie veci

54. Súd vec posúdil podľa ustanovení § 143 až § 151 Občianskeho zákonníka upravujúcich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Súd v prvom rade uvádza, že žalobca podal žalobu na vyporiadanie BSM v zákonnej trojročnej lehote podľa ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka odo dňa zániku BSM, keďže manželstvo strán zaniklo rozvodom s právoplatnosťou ku dňu 29. 04. 2014 a žaloba došlo súdu e-mailom dňa 28. 04. 2017 a bola doplnená písomne dňa 02. 05. 2017, teda v zákonnej 10-dňovej lehote podľa § 125 ods. 2 CSP.

55. V súlade s ustanovením § 143 Občianskeho zákonníka je v BSM všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom, darom, slúžiacich osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva (resp. jeho právny predchodca). Súd v prvom rade v súlade s uvedeným zákonným ustanovením ustálil masu BSM, teda ktoré z vecí uvedených stranami do BSM patria a aká je ich hodnota. Súd pri interpretácii vyššie uvedených zákonných ustanovení vychádzal z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (zhrnutá v prednáške JUDr. Ivana Machyniaka, sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, dostupná na www.ja-sr.sk/system/files/private/Vyporiadanie_bezpodieloveho_spoluvlastnictva_manzelov_sudom.pdf <http://www.ja-sr.sk/system/files/private/Vyporiadanie_bezpodieloveho_spoluvlastnictva_manzelov_sudom.pdf>). Do vyporiadania môže súd zahrnúť len tie veci, ktoré strany urobili predmetom konania (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/999/2006 zo dňa 09. 11. 2006 a sp. zn. 22Cdo/1112/2006 zo dňa 23. 05. 2007), pričom pre prípadné ďalšie veci platí v súlade s ustanovením § 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka domnienka vyporiadania uvedená v odseku 4 uvedeného zákonného ustanovenia. Pri stanovení ceny sa vychádza zo stavu veci v dobe zániku BSM, ale z jej ceny v dobe vykonania vyporiadania (rozhodnutia NS SR sp. zn. 1MCdo/12/2011, 2Cdo/37/2011 a 3Cdo/174/2012). V dobe rozhodnutia súdu musia veci existovať a v dobe zániku BSM musia tvoriť jeho súčasť (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/3110/2010 prijaté ako R 35/2012). Ak jeden z bývalých manželov nakladal s vecou v rozpore so zákonom, nemožno k jeho

protiprávnemu úkonu prihladiť a vec je treba zahrnúť do vypořádania a prikázať mu ju (R 42/1972, s. 136 ods. 3 a rozhodnutie NS SR sp. zn. 2MCdo/5/2008). Ak došlo k zničeniu veci po zániku BSM podiel manžela treba znížiť o hodnotu tejto veci (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/3110/2010 prijaté ako R 35/2012). Dôkazné bremeno zapažuje tú stranu, ktorá tvrdí, že vec nadobudnutá počas trvania manželstva nepatrí do BSM a že vec bola nadobudnutá za trvania manželstva (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/4009/2007 <<http://merit.slv.cz/22Cdo4009/2007>> a 22Cdo/2615/2004).

Masa BSM a hodnota jednotlivých položiek

56. Vychádzajúc z vyššie uvedených zásad súd na základe zhodných skutkových tvrdení strán ustálil, že všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX v katastrálnom území Vinica patria do BSM. Tento záver podporujú aj výpisy z katastra nehnuteľností, darovacia zmluva na č. I. 121 v spojení s notárskou zápisnicou o rozšírení BSM na č. I. 124 a kúpna zmluva na č. I. 218, podľa ktorých došlo k nadobudnutiu uvedených nehnuteľností stranami počas trvania manželstva, a to byt na LV č. XXXX kúpnu zmluvou z roku 1997 a nehnuteľnosti na LV č. XXXX darovacou zmluvou v spojení s notárskou zápisnicou o rozšírení BSM z roku 2004 (v zmysle výnimky ustanovenej v § 143 Občianskeho zákonníka možno darovaním nadobudnúť veci len do výlučného vlastníctva jednotlivých manželov, do režimu BSM sa však predmetné nehnuteľnosti dostali dohodou strán o rozšírení BSM vo forme notárskej zápisnice v súlade s ustanovením § 143a Občianskeho zákonníka), rozhodnutím o určení súpisného čísla v roku 2005 a kúpnu zmluvou v roku 2005. Pokiaľ ide o zostatkovú hodnotu uvedených nehnuteľností ku dňu zániku BSM, súd si osvojil zhodné skutkové tvrdenia strán súladné so závermi znaleckých posudkov Ing. Marty Čabovej č. XX/XXXX a Ing. Mariana Novotného č. XXX/XXXX a ustálil, že ich zostatková hodnota je:

LV č. XXXX - byt č. X so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu 1/6 - 23.205,89 Eur a

LV č. XXXX - vína pivnica - 9.755,93 Eur a pozemky parc. reg. C č. XX - 19,22 Eur, č. XX - 4,64 Eur, č. XXXX/X - 62 Eur, č. XXXX/X - 1,89 Eur, č. XXXX/X - 404 Eur, č. XXXX/X - 84,80 Eur, č. XXXX/X - 361,60 Eur, č. XXXX/X - 102,80 Eur a reg. E č. XXXX/XX - 304,75 Eur.

57. Pozemky parc. reg. C č. XXXX a XXXX/X zapísané na LV č. XXXX strany v priebehu konania vypořadať nežiadali, a preto ich súd predmetom vypořadania neurobil. Tieto pozemky nadobudol len žalobca zmluvou zo dňa 31. 05. 2016 evidovanou pod č. V XXXX/XX, teda po zániku manželstva, a preto súčasťou BSM ani byť nemôžu.

58. Pokiaľ ide o ostatné pozemky zapísané na LV č. XXXX, a to parc. reg. C č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, strany sa nezhodli, či sú súčasťou BSM. Z katastra nehnuteľností vyplýva, že tieto pozemky boli nadobudnuté kúpnu zmluvou evidovanou pod č. V XXXX/XX, počas trvania manželstva dňa 20. 05. 2006 žalobcom ako jediným kupujúcim a F. B. ako predávajúcim za kúpnu cenu 9.000,- Sk. Hoci táto zmluva označovala parcely parc. č. XXXX/X s výmerou 1.386 m² a č. XXXX/X s výmerou 152 m² súd má na základe zhodných skutkových tvrdení strán za to, že ide o totožné parcely ako tie zapísané na LV č. XXXX v súčasnosti pod č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, nakoľko v prípade parcely č. XXXX/X došlo k jej rozdeleniu na parcely XXXX/X a XXXX/X, čo vyplýva aj zo zachovania ich výmery (pôvodných 1.386 m² v porovnaní so súčasnými 1.166 m² a 220 m²).

59. K tomu, aby vec nadobudnutá kúpou počas trvania manželstva bola vo vlastníctve len jedného z manželov, môže v zmysle judikatúry dôjsť len ak bola jej cena úplne zaplatená z prostriedkov len jedného z manželov a ak je tento manžel jediným účastníkom kúpnej zmluvy. Do BSM by táto vec patrila len v prípade, ak by obaja manželia pri uzavretí kúpnej zmluvy prejavili vôľu nadobudnúť kupovanú vec do BSM, hoci bola kupovaná z výlučných prostriedkov len jedného z nich (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/42/2011 ohľadom kúpy bytu a rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/1658/1998 a 22Cdo/980/2003). Pokiaľ jeden z manželov svoj vlastný majetok v podobe peňažných prostriedkov „pretransformoval“ na nehnuteľnosti, neopustil tento majetok jeho vlastnícku sféru, ale naďalej ostal v jeho výlučnom vlastníctve, nakoľko nejde o nadobudnutie nového majetku (k tomu R 42/1972, s. 123 ods. 2 a R 19/1960). Dôkazné bremeno na preukázanie vyššie uvedených skutočností je na žalobcovi, ktorý tvrdí, že uvedené pozemky do BSM nepatria, hoci boli nadobudnuté počas trvania manželstva (rok 2006).

60. Žalobca tvrdil, že uvedené pozemky kúpil za svoje výlučné peňažné prostriedky nadobudnuté darovaním od jeho kmotra M. C. darovacou zmluvou. Z predloženej zmluvy mal súd preukázané

že žalobca dňa 16. 05. 2006, teda 4 dni pred uzavretím kúpnej zmluvy, obdržal titulom darovania sumu 10.000,- Sk, ktorá pokrýva kúpnu cenu pozemkov 9.000,- Sk s tým, že účel darovania - nákup predmetných pozemkov, je uvedený priamo v darovacej zmluve. Keďže žalobca nadobudol sumu 10.000,- Sk síce počas trvania manželstva, ale darovaním, nejde o prostriedky patriace do BSM v zmysle výnimky ustanovenej v § 143 Občianskeho zákonníka, ale o výlučný majetok žalobcu. Žalovaná predloženú darovaciu zmluvu relevantne nespochybnila, len všeobecne skonštatovala, že je účelová a že nie je zrejmé, prečo by niekto daroval 10.000,- Sk. Takéto všeobecné konštatovania bez uvedenia konkrétnych skutkových tvrdení v čom spočíva účelovosť predloženej zmluvy a bez predloženia dôkazov preukazujúcich namietanú účelovosť, nepostačujú na to, aby spochybnili skutkový stav zistený na základe žalobcom predloženého dôkazu. Súd poukazuje na to, že darovanie medzi blízkymi osobami (kmotor žalobcu) predstavuje bežnú životnú situáciu. Žalobkyňa taktiež uviedla, že vek zmluvy sa dá určiť podľa typu použitého písma, čo relevantne vyvrátil právny zástupca žalobcu tým, že tento typ písma používa program Windows už 20 rokov. Vierohodnosť darovacej zmluvy, teda, že k jej uzavretiu skutočne došlo dňa 16. 05. 2006, potvrdzuje aj skutočnosť, že pozemky, na kúpu ktorých boli peňažne prostriedky darované, sú označené v darovacej pôvodnými parcelami v čase kúpy v roku 2006, nie ich súčasnými parcelami. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že tieto pozemky nadobudli strany z prostriedkov v BSM, k tomuto skutkovému tvrdeniu nenavrhol vykonať žiaden dôkaz. Preto má súd za to, že žalobca v konaní uniesol svoje dôkazné bremeno o tom, že predmetné pozemky nadobudol za svoje výlučné prostriedky nadobudnuté darovaním. Z kúpnej zmluvy vyplýva, že žalobca bol jediným kupujúcim sporných pozemkov. Taktiež je žalobca v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX vedený ako ich jediný vlastník v podiele 1/1. Z uvedeného nevyplýva vôľa strán nadobudnúť predmetné pozemky do BSM, ale naopak, len vôľa žalobcu stať sa ich výlučným vlastníkom. Vzhľadom na uvedené súd uzatvára, že v konaní bolo preukázané, že sporné pozemky nadobudol len žalobca do svojho výlučného vlastníctva, nakoľko na to boli splnené podmienky stanovené vyššie citovanou judikatúrou. Preto tieto pozemky do masy BSM nepatria a súd ich do vypořádania nezahrnul.

61. Pokiaľ ide o hnutelné veci, strany v priebehu nežiadali vypořadat' položky pod č. 8., 12., 13., 14., 20. a 28., a preto ich súd predmetom vypořadania neurobil.

62. V prípade položiek č. 1., 4., 5., 6., 9., 15., 19., 21., 22., 23., 24., 26., 27., 29. a 30. nebolo medzi stranami sporné, že sú súčasťou BSM (netvrdili, že neboli nadobudnuté počas trvania manželstva z prostriedkov nepatriacich do BSM) a taktiež sa zhodli na ich zostatkovej hodnote ku dňu zániku BSM, a preto súd v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 CSP ustálil, že tieto položky patria do BSM so zostatkovou hodnotou: 1. - 100 Eur, 4. - 100 Eur, 5. - 100 Eur, 6. - 30 Eur, 9. - 30 Eur, 15. - 100 Eur, 19. - 30 Eur, 21. - 100 Eur, 22. - 50 Eur, 23. - 6 kusov po 10 Eur, spolu 60 Eur, 24. - 10 Eur, 26. - 5 Eur, 27. - 5 Eur, 29. - 40 Eur, 30. - 100 Eur.

63. V prípade položky 10. nebolo medzi stranami sporné, že vec v čase zániku BSM tvorila jeho súčasť a došlo k jej zničeniu po zániku BSM, kedy bola v užívaní žalobcu. Keďže však ku dňu zániku BSM ešte existovala je potrebné ju zahrnúť do masy BSM. Medzi stranami nebola sporná ani jej zostatková hodnota ku dňu zániku BSM v sume 100 Eur.

64. Pri položkách č. 2. a 3. nebolo medzi stranami sporné, že patria do BSM, spornou zostala ich hodnota. Skutkové tvrdenia strán ohľadom hodnoty týchto vecí neboli od seba výrazne vzdialené. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení ohľadom hodnoty týchto vecí nenavrhol žiadna zo strán vykonať žiadne dokazovanie. Preto súd ustálil hodnotu týchto vecí ku dňu zániku BSM len zo skutkových tvrdení strán ako ich priemer, a to v prípade položky 2. - 225 Eur (žalobca tvrdil 200 Eur, žalovaná 250 Eur) a v prípade položky 3. - 200 Eur (žalobca tvrdil 100 Eur, žalovaná 300 Eur). Takúto hodnotu vecí považoval súd za primeranú vzhľadom na to, že v oboch prípadoch ide o hnutelné veci, ktoré s pribúdajúcim časom strácajú hodnotu (televízor a sedacia súprava). Nadobúdacia cena bola podľa nepopretých skutkových tvrdení jednotlivých strán (ktoré súd považoval z tohto dôvodu za nesporné podľa ustanovenia § 151 ods. 1 CSP) pri položke 2. suma 829,85 Eur (tvrdenie žalovanej) a pri položke 3. suma 1.659,70 Eur (tvrdenie oboch strán) s dátumom nadobudnutia pri položke 2. rok 2008-2009 (tvrdenie žalovanej) a pri položke 3. rok 2000 (tvrdenie žalobcu). Súdom ustálená hodnota zodpovedá nadobúdacej cene primerane zníženej s ohľadom na vek uvedených položiek ku dňu zániku BSM (5-6 rokov a 14 rokov).

65. V prípade položiek č. 11. a 17. žalovaný uviedol, že došlo k ich zničeniu počas trvania manželstva. Žalovaná tvrdí, že naďalej existujú a že žalobca položku 11. užíva v V. Ú. a položku 17. odniesol z vínnej

pivnice. Dôkazné bremeno je v tomto prípade na žalovanej, ktorá má povinnosť preukázať, že uvedené veci ku dňu zániku BSM existovali.

66. Žalobca k položke 11. uviedol relevantné skutkové tvrdenia akým spôsobom došlo k jej zániku, že došlo k jej pokazeniu a predaju na súčiastky v roku 2013 (počas trvania manželstva) s tým, že v súčasnosti užíva iný krovínorez. Takéto tvrdenie je logické vzhľadom na to, že táto položka predstavuje elektrické zariadenie zakúpené podľa zhodných skutkových tvrdení strán pred rokom 2000. Je málo pravdepodobné, aby životnosť takejto veci presiahla 14 rokov, teda aby ku dňu zániku v roku 2014 ešte existovala vo funkčnej podobe. Žalovaná predložila na preukázanie svojho tvrdenia o existencii uvedenej položky e-mailovú komunikáciu strán po zániku BSM (rok 2017), z ktorej síce vyplýva, že žalobca vlastní krovínorez (podľa jeho vyjadrenia si „nedá zničiť krovínorez“), súd sa však stotožnil s argumentáciou žalobcu, že z predloženej komunikácie nie je zrejmé, o aký krovínorez ide, teda či ide o spornú položku 11. Za stavu, keď je dôkazné bremeno o existencii položky 11. na žalovanej súd konštatuje, že žalovaná ho predložením len vyššie uvedenej e-mailovej komunikácie bez akýchkoľvek iných dôkazov neuniesla. Preto sú nemá za to, že táto položka existovala v čase zániku BSM a do masy BSM ju nezahrnul.

67. V prípade položky 17. žalovaná nepredložila žiaden dôkaz, že táto v čase zániku BSM existovala, a teda svoje dôkazné bremeno neuniesla. Žalobca uviedol, že došlo k jej zničeniu vzhľadom na materiál, z ktorého bola zhotovená - plast. Táto vec bola podľa tvrdenia žalovanej zakúpená v rokoch 2005-2006, teda v čase zániku BSM by mala takmer 10 rokov, pričom je pravdepodobné, že za túto dobu došlo k jej opotrebovaniu a zničeniu. Preto sú nemá preukázané, že položka 17. v čase zániku BSM existovala a do masy BSM ju nezahrnul.

68. Pri položkách č. 7., 16. a 25. sa strany nezhodli na tom, či patria do BSM. Medzi stranami nebolo sporné, že tieto položky boli nadobudnuté počas trvania manželstva (7. - žalobca tvrdí, že bola vyrobená okolo roku 2003-2004, 16. - žalovaná uviedla, že bola kupovaná v rokoch 2005-2006, 25. - podľa predloženej faktúry bola nadobudnutá v roku 2012). Dôkazné bremeno na preukázanie, že tieto veci do BSM nepatria, je na tom z manželov, ktorý túto skutočnosť tvrdí.

69. V prípade položky 7. žalobca tvrdí, že tieto veci boli darované deťom, žalovaná tvrdí, že patria do BSM. Pokiaľ by došlo k darovaniu vecí pod položkou 7. stranami ich deťom, tieto veci by skutočne do masy BSM nepatrili, nakoľko by týmto spôsobom na základe právneho úkonu strán opustili ich vlastnícku sféru stali by sa vlastníctvom ich detí. Žalobca však nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, ktorým by existenciu takejto darovacej zmluvy preukázal, neuviedol ani podstatné skutkové tvrdenia, a to, ktorým deťom a ktoré konkrétne veci z položky 7. boli darované. Preto má súd za to, že svoje dôkazné bremeno neuniesol a súd ustálil, že veci pod položkou 7. patria do BSM. Pokiaľ ide o ich zostatkovú hodnotu strany uviedli rôzne skutkové tvrdenia, avšak na ich preukázanie nenavrhl vykonať žiadne dokazovanie. Preto sú ustálil hodnotu týchto vecí ku dňu zániku BSM len na základe skutkových tvrdení strán ako priemer hodnôt tvrdených stranami na sumu 312,50 Eur (žalobca tvrdil 200 až 250 Eur - priemer 225 Eur, žalovaná 400 Eur). Súd považoval takúto hodnotu za primeranú, nakoľko podľa skutkového tvrdenia žalobcu bola ich nadobúdacia cena týchto vecí v roku 2003-2004 v sume 1.659,70 Eur, pričom ku dňu zániku BSM mali tieto veci už viac ako 10 rokov, čo prirodzene výrazne znížilo ich cenu, čomu zodpovedá súdom ustálená zostatková hodnota.

70. Pokiaľ ide o položku 16. žalobca uviedol, že tieto veci mal len požičané od pána Č. a následne ich odovzdal svojmu švagrovi W. Z., teda do BSM nikdy nepatrili. Žalovaná uviedla, že tieto boli nadobudnuté kúpou v 2005-2006. Keďže žalobca tvrdí, že táto položka nepatrí do BSM, je na ňom, aby preukázal svoje skutkové tvrdenie, že veci boli zapožičané od pána Č., teda, že neboli nadobudnuté stranami do BSM. Žalobca musí preukázať existenciu právneho titulu, na základe ktorého došlo k „požičaniu“ sporných vecí od pána Č. (napr. zmluva o výpožičke), k čomu ale nepreložil žiaden dôkaz. Naopak, listinný dôkaz predložený žalovanou - čestné vyhlásenie W. Z. vyvracia skutkové tvrdenie žalobcu, že došlo k odovzdaniu týchto vecí W. Z., čo celkovo spochybňuje skutkové tvrdenia žalobcu o osude vecí pod položkou 16. Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že predmetné veci pod položkou 16., ktoré boli nadobudnuté za trvania manželstva strán (roky 2005-2006 podľa tvrdenia žalovanej nepopretého žalobcom), patria do BSM, nakoľko žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno o preukázaní opaku. Medzi stranami nebola sporná ich zostatková hodnota 150 Eur za jeden kus, teda spolu majú 2 kusy pod touto položkou hodnotu 300 Eur.

71. K položke 25. žalobca uviedol, že nepatrí do BSM, nakoľko bola zakúpená spoločnosťou Q. U. G.. M.. B., k čomu predložil ako dôkaz faktúru (č. I. 612). Podľa predloženej faktúry bola predmetná položka (podľa faktúry „behací pás“) nadobudnutá počas trvania manželstva (v roku 2012) spoločnosťou Q. U. G.. M.. B.. na základe objednávky zo dňa 02. 03. 2012 od spoločnosti inSPORTline s.r.o. za kúpnu cenu 1.508,70 Eur splatnou dňa 18. 03. 2012, ktorá bola zaplatená dňa 13. 03. 2012. Súd má za to, že žalobca v tomto prípade uniesol svoje dôkazné bremeno, nakoľko predložená faktúra s potvrdením o zaplatení kúpnej ceny preukazuje, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy na predmetnú vec, na základe ktorej sa jej vlastníkom stala spoločnosť Q. U. G.. M.. B.. nie strany v režime BSM. Pokiaľ žalovaná uviedla, že táto položka bola zakúpená z prostriedkov patriacich do BSM a len účelovo bola faktúra vystavená na spoločnosť Q. U. G..M..B., svoje tvrdenia ničím nepreukázala. Taktiež je irelevantná obrana žalovanej, že pokiaľ chcela spoločnosť zriadiť fitness, musela by to mať v predmete činnosti, nakoľko žalobca jasne vysvetlil, že fitness malo byť zriadené pre zamestnancov, teda spoločnosť ho nemala prevádzkovať pre „verejnosť“ ako predmet svojho podnikania. Rovnako neobstojí tvrdenie žalovanej, že tento majetok mal byť uvedený v znaleckom posudku na ohodnotenie obchodného podielu žalobcu v spoločnosti Q. U., G..M..B., nakoľko znalecký posudok zoznam vecí patriacich obchodnej spoločnosti neobsahuje.

72. K položke 18. súd považoval v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 CSP za nesporné tvrdenie žalovanej, ktoré žalobca nepoprel, že bola zakúpená v roku 2006-2007 (za trvania manželstva) za kúpnu cenu 300.000,- Sk - 9.958,18 Eur. Taktiež nebolo medzi stranami sporné, že žalovaná predmetnú vec v roku 2019 predala, čo potvrdzuje aj potvrdenie OR PZ Veľký Krtíš, pričom o kúpnu cenu sa so žalobcom nerozdelila. Táto vec teda bola v režime BSM strán ku dňu jeho zániku (opustila ho až v roku 2019), a preto ju treba zahrnúť do masy BSM. Žalovaná nakladala s touto vecou v rozpore s ustanovením § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko dispozíciu s motorovým vozidlom (prevedenie jeho vlastníctva) nemožno považovať za bežný právny úkon, a teda k predaju veci bol potrebný aj súhlas žalobcu. Preto by súd nemal na tento protiprávny úkon žalovanej prihliadnúť a predmetnú vec vyporiadať tak, že ju prikáže do vlastníctva žalovanej, hoci už opustila majetkovú sféru BSM v súlade s judikatúrou citovanou v odseku 55. tohto odôvodnenia.

73. Medzi stranami bola sporná zostatková hodnota veci ku dňu zániku BSM (žalobca - 2.500 Eur, žalovaná - 1.000 Eur) ako aj rok výroby (žalobca - 2002, žalovaná - 2000) a počet najjazdených kilometrov ku dňu zániku BSM (žalobca - 140.000 km, žalovaná - 90.000 km). Dôkazy k hodnote tejto položky predložila len žalovaná vo forme 3 inzerátov na internete, kde vo všetkých prípadoch išlo o rovnaký typ vozidla - Kia Carnival 2.9 s rôznymi rokmi výroby a najjazdenými kilometrami. Keďže strany sa nevedeli zhodnúť na počte najjazdených kilometrov ani na roku výroby položky 18. a ani nenavrhli vykonať k týmto sporným otázkam žiadne dokazovanie, nemohol súd z inzerátov predložených žalovanou vybrať motorové vozidlo (vozidlá), ktoré sa vlastnosťami najviac približuje položke 18. Pri absencii akýchkoľvek iných dôkazov o hodnote položky 18. resp. o jej stave v čase zániku BSM, mohol súd pri určení zostatkovej hodnoty ku dňu zániku BSM vychádzať len z priemeru cien na uverejnených inzerátoch predložených žalovanou, a to 1.300 Eur, 2.196,84 Eur a 1.208,26 Eur (60.000,- Kč a 33.000,- Kč po prepočte na Euro kurzom ECB 27,312 k 1), ktorý predstavuje 1.568,37 Eur. Takáto hodnota je v rozmedzí skutkových tvrdení strán o zostatkovej hodnote uvedenej položky. Zároveň súd považoval túto hodnotu za primeranú v porovnaní s kúpnu 9.958,18 Eur v rokoch 2006-2007 odkedy uplynulo do zániku BSM 7 až 8 rokov. Je všeobecne známou skutočnosťou, že pri motorových vozidlách s vekom ich cena výrazne klesá, čomu zodpovedá súdom ustálená zostatková hodnota.

74. K položke 31. žalobca tvrdil, že patrí do BSM, žalovaná tvrdila, že ide o jej výlučný majetok. Obe strany uviedli, že bola nadobudnutá počas trvania manželstva (žalobca - 1999, žalovaná - 1995), a preto je na žalovanej dôkazné bremeno ohľadom toho, že táto položka nie je súčasťou BSM. Žalovaná uviedla, že položka 31. bola nadobudnutá z peňazí vybraných z jej vkladnej knižky, ktoré šetřili jej rodičia. Na preukázanie svojich tvrdení predložila čestné vyhlásenie svojho otca, ktoré potvrdzuje skutkové tvrdenia žalovanej, že peniaze jej našporil na vkladnú knižku (vedenú v Slovenskej sporiteľni na sumu 20.000,- Sk) a žalovaná si za tieto peniaze kúpila bielu spálňovú zostavu s manželskou posteľou. Žiadne iné dôkazy k uvedenej položke stranami predložené neboli, teda ani dôkazy na spochybnenie dôkazu predloženého žalovanou ani dôkazy na podporu tvrdenia žalobcu, že položka 31. bola nadobudnutá zo spoločných prostriedkov strán. Za tejto dôkaznej situácie má súd za to, že žalovaná uniesla svoje dôkazné bremeno o tom, že táto vec bola nadobudnutá z jej výlučných peňažných prostriedkov nadobudnutých darovaním od jej rodičov, ktoré v zmysle výnimky ustanovenej v § 143 Občianskeho zákonníka netvoria masu BSM. Z vykonaného odkazovania nevyplývala ani vôľa strán nadobudnúť

túto vec do BSM, a preto súd v súlade s judikatúrou citovanou v odseku 59. tohto odôvodnenia ustálil, že predmetná vec do BSM nepatrí, ale je výlučným majetkom žalovanej, a preto ju do vyporiadania nezaradil.

75. Žalovaná zároveň požadovala vydanie položky 31. od žalobcu. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 13. 09. 2017 tvrdila, že všetok hnutelný aj nehnuteľný majetok užíva žalobca (teda vrátane položky 31.), čo súd považoval za nesporné v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca toto tvrdenie nepoprel. Keďže výlučný majetok žalovanej je v držbe žalobcu, uložil mu súd výrokom IV. tohto rozsudku, aby položku 31. žalovanej vydal v lehote 15 dní od jeho právoplatnosti, čo súd považoval za primeranú dobu na splnenie uloženej povinnosti.

76. Súd za súčasť masy BSM považoval aj obchodný podiel žalobcu v spoločnosti Q. U. G..M..B.. Tento nadobudol žalobca za trvania manželstva ako zakladateľ spoločnosti dňa 15. 11. 2005, pričom súd mal za to, že k tomu došlo z prostriedkov BSM, nakoľko žalobca ani len netvrdil, že by ho nadobudol zo svojich výlučných prostriedkov. Takto nadobudnutý podiel patrí v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky do BSM ako iná majetková hodnota, pričom obchodný podiel môže byť prikázaný len tomu z manželov, ktorý je spoločníkom obchodnej spoločnosti (k tomu rozhodnutia NS SR sp. zn. 8Cdo/196/2018 zo dňa 28. 01. 2020 zjednocujúce doterajšiu rozhodovaciu prax s poukazom na skoršie rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/168/2005 publikované ako R 27/07 a sp. zn. 5Obdo/11/2007). Obchodný podiel tvoril masu BSM ku dňu jeho zániku, keďže ho žalobca previedol na tretiu osobu až po zániku BSM dňa 23. 02. 2019, a preto je predmetom vyporiadania.

77. Pokiaľ ide o cenu obchodného podielu súd vychádzal z jeho stavu v dobe zániku BSM a z obvyklej ceny v dobe vyporiadania BSM. Týmto spôsobom ho ohodnotila znalkyňa Ing. Eva Samošová v znaleckom posudku č. XX/XXXX na sumu 20.075 Eur. Žalobca namietal zistenú hodnotu, pričom spochybňoval spôsob jej výpočtu znalkyňou (v podaní na č. I. 688). V prípade ceny obchodného podielu ide o skutočnosť, na ktorú treba vedecké poznatky zodpovedajúce znalostiam znalca z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvie účtovníctvo. Na spochybnenie záveru znaleckého posudku je potrebné predložiť súdu dôkazy zodpovedajúce takejto odbornej úrovni, pričom samotná polemika žalobcu v rovine porovnávania znaleckého posudku s účtovníctvom, nemá dôkaznú silu na vyvrátenie záveru znaleckého posudku. Sám žalobca ani neuviedol vlastné skutkové tvrdenie, a to aká má byť hodnota obchodného podielu. Taktiež nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktorý by určoval inú hodnotu ako tú, ktorá bola zistená znaleckým posudkom, a to jeho vlastným zavinením, keďže nezložil preddavok na znalecké dokazovanie výsluchom znalkyne. Nad rámec toho súd uvádza, že pokiaľ žalobca namietal zaradenie niektorých nevyožiteľných, následne nevyožiteľných alebo odpísaných pohľadávok spoločnosti do hodnoty obchodného podielu, tieto skutočnosti znalkyňa podrobne rozobrala v rámci znaleckého posudku na č. I. 278 - 285 spisu. Jednotlivé pohľadávky spoločnosti znalkyňa rozdelila podľa doby splatnosti, možnosti započítania a toho, či je pohľadávka odpísaná alebo nie, pričom ich hodnotu násobila koeficientom vymožitelnosti na úrovni od 0,00 do 0,95. Pri niektorých pohľadávkach pre ich minimálnu možnosť vymožitelnosti ich hodnotu nezapočítala vôbec (koeficient 0,00), pri iných minimálne (koeficienty 0,10 a 0,25) a ani pri najviac pravdepodobnej vymožitelnosti pohľadávky (do lehoty splatnosti a započítateľné) nebola jej hodnota zahrnutá celá (najvyšší koeficient 0,95), teda sa so žalobcom namietanými skutočnosťami v znaleckom posudku riadne vysporiadala. Pokiaľ žalobca namietal, že následne nedošlo k vymoženiu niektorých pohľadávok spoločnosti, táto skutočnosť nie je rozhodujúca, pretože pri vyporiadaní sa vychádza zo stavu obchodného podielu v čase zániku BSM, teda ku dňu 29. 04. 2014, kedy tieto pohľadávky ešte existovali so zohľadnením možnosti ich vymožitelnosti v danom čase podľa určeného koeficientu. Osud pohľadávok po zániku BSM je vecou hospodárenia spoločnosti mimo sféry BSM a pokiaľ ich spoločnosť nebola schopná z akýchkoľvek dôvodov vymôcť (bolo to aj zodpovednosťou žalobcu, ktorý bol konateľom a spoločníkom spoločnosti), túto skutočnosť nemožno zohľadniť na ťarchu žalovanej v podobe zníženia hodnoty obchodného podielu ku dňu zániku BSM. Následné vymoženie/nevyoženie týchto pohľadávok tak nie je relevantné. Preto súd ustálil, že všeobecná cena predmetného obchodného podielu žalobcu ku dňu zániku BSM je 20.075 Eur, ako to vyplývalo zo záveru znaleckého posudku.

78. Pokiaľ žalovaná žiadala vyporiadať aj „firemné“ autá Subaru Outback a Toyota RAV 4 je zrejmé, že tieto nemôžu byť súčasťou BSM, nakoľko podľa samotného tvrdenia žalovanej („firemné“ autá) ide o majetok spoločnosti Q. U., G..M..B.. a nie strán v režime BSM. Pokiaľ tieto vozidlá spoločnosť vlastnila aj v čase zániku BSM, ich hodnota je odrazená v cene obchodného podielu, ktorý je súčasťou BSM.

79. V prípade peňažných prostriedkov na kupónovej knižke žalobcu, ktorú žiadala žalovaná do BSM zahrnúť, žalobca poprel, že by ku dňu zániku BSM existovali takéto finančné prostriedky, nakoľko došlo k ich výberu počas trvania manželstva a spotrebovania na spoločnú domácnosť. Dôkazné bremeno o existencii tejto majetkovej hodnoty ku dňu zániku BSM je na žalovanej. Žalovaná však nevedela uviesť ani názov peňažného ústavu ani zostatok na tejto vkladnej knižke a ani k týmto skutočnostiam nepredložila žiadne dôkazy. Súd má preto za to, že svoje dôkazné bremeno o existencii tejto majetkovej hodnoty ku dňu zániku BSM neuniesla, a preto súd túto položku do masy BSM nezahrnul. Súd dopĺňa, že vzhľadom na to, že žalovaná uviedla, že mali počas manželstva takéto knižky dve - jednu na meno žalobcu, jednu na meno žalovanej a peňažné prostriedky na knižke na jej meno strany vybrali a spotrebovali počas trvania manželstva, javí sa ako prirodzené skutkové tvrdenie žalobcu, že týmto spôsobom naložili aj s knižkou na jeho meno, a teda ku dňu zániku BSM už táto majetková hodnota neexistovala.

80. Súd ďalej do masy BSM zahrnul aj prostriedky na jednotlivých účtoch strán ku dňu zániku BSM, ktoré navrhli vzájomne vyporiadať. V tomto prípade ide o inú majetkovú hodnotu - pohľadávku voči banke, ktorá vedie účet. Aj ostatné majetkové práva popri hnutelných a nehnuteľných veciach sú predmetom BSM s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 4 in fine Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je potrebné pojem „predmet vlastníctva“ použitý v § 143 Občianskeho zákonníka vykladať širšie a zahŕňa aj použitý pojem „iné majetkové hodnoty“ uvedený v ustanovení § 149 ods. 4 in fine Občianskeho zákonníka (k tomu rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/168/2005 publikované ako R 27/07 a sp. zn. 5Obdo/11/2007).

81. V prípade žalovanej z predložených výpisov z účtu vyplynulo, že ku dňu zániku BSM mala zostatky na účtoch vedených v Poštovej banke, a.s. č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 4.782,34 Eur a v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 574,48 Eur. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že peňažné prostriedky na účtoch dostala od svojich rodičov ako podiel dedičstva je na nej, aby túto skutočnosť preukázala, keďže tvrdí, že tieto prostriedky ako pohľadávka voči banke existujúca v čase zániku BSM do BSM nepatria. K uvedeným skutkovým tvrdeniam žalovaná nenavrhola vykonať žiadne dokazovanie, a teda svoje dôkazné bremeno tom, že nejde o prostriedky v režime BSM strán neuniesla. Preto súd peňažné prostriedky na účtoch žalovanej v banke vo vyššie uvedenej výške považoval za súčasť BSM ku dňu jeho zániku.

82. Súd do masy BSM zahrnul aj zostatok na účte žalobcu vedený podľa zhodných skutkových tvrdení strán v Slovenskej sporiteľni, a.s. Pokiaľ ide o jeho výšku ku dňu zániku BSM, strany sa nezhodli. Priamym dôkazom o výške zostatku by bol výpis z účtu v banke alebo potvrdenie banky o zostatku, čo strany aj navrhli vykonať. Tieto dôkazy sa však vykonať nepodarilo, nakoľko žalobca už výpisom z účtu ku dňu zániku BSM nedisponuje a zostatok na účte sa nepodarilo zistiť ani dopytom na banku pre uplynutie povinnej doby uchovávanía údajov 5 rokov v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Pri absencii priamych dôkazov vychádzal súd zo skutkových tvrdení strán, ktoré sú zhodné najviac do sumy 5.000 Eur (žalovaná tvrdila 100.000 Eur, žalobca 4.000 až 5.000 Eur). Nad túto sumu sa skutkové tvrdenia strán nezhodujú ani vyšší zostatok nevyplýva zo žiadneho vykonaného dôkazu, a preto súd ustálil hodnotu zostatku na účte v banke žalobcu na sumu 5.000 Eur.

83. Tento záver podporuje aj nepriamy dôkaz, a to výsluch žalobcu v rámci konania 7P/144/2013, kde dňa 18. 11. 2013 uviedol, že má úspory v hodnote približne 10.000 Eur. Od doby výsluchu do zániku BSM uplynulo približne 5 mesiacov, pričom žalobca vo svojom výsluchu uviedol, že z príjmu žalovanej nedostane žiadne prostriedky (doslova „ani cent“) a že žalovaná neprispieva na výživu Z. K. vôbec a na výživu Z. K. len čiastočne. Pri zohľadnení výdavkov žalobcu na chod domácnosti a výživu spoločných detí za uvedené obdobie s minimálnym alebo žiadnym príspevom zo strany žalovanej, je možné predpokladať, že jeho úspory sa od jeho výsluchu do zániku BSM zmenšili. Z tohto nepriameho dôkazu preto vyplýva, že žalobca nemohol mať ku dňu zániku BSM na účte prostriedky v hodnote 100.000 Eur ako tvrdila žalovaná, ale pravdepodobnejšie sa javí tvrdenie žalobcu na úrovni do 5.000 Eur.

84. Pokiaľ ide o žalovanou tvrdené zhodnotenie spoločných vecí, a to výmena okien v byte (v sume 110.000,- Sk) a modernizácia vínnej pivnice (v sume 200.000,- Sk), tieto boli podľa jej tvrdení realizované počas trvania manželstva z prostriedkov patriacich do BSM, čo je zohľadnené v cene bytu a vínnej pivnice. Keďže išlo o zhodnotenie vecí v BSM z prostriedkov BSM počas trvania manželstva, je

existencia týchto investícií pre predmetné konanie irelevantná, pretože nešlo o investície z majetku jedného z manželov do spoločného majetku, na čo by súd mohol prihliadať pri výške vyrovnávacieho podielu.

85. Strany navrhli do vyporiadania zahrnúť aj pasívum - dlh v Slovenskej sporiteľni, a.s., následne však uviedli, že tento dlh vyporiadať nežiadajú, a preto ho súd predmetom vyporiadania (v rámci tzv. širšieho vyporiadania) neurobil.

86. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že masu BSM ku dňu jeho zániku tvorili aktíva - nehnuteľné zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX v katastrálnom území Vinica, hnuťelné veci pod položkami 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 29 a 30, obchodný podiel žalobcu v spoločnosti Q. U. G..M..B.. a zostatky na účtoch v banke (2 účty žalovanej, 1 účet žalobcu) všetko spolu v celkovej zostatkovej hodnote ku dňu zániku BSM 68.305,21 Eur. Uvedená suma zároveň predstavuje čistú hodnotu BSM, keďže strany nenavrhli vyporiadať žiadne pasíva ani ich existencia nevyplynula z vykonaného dokazovania.

Spôsob vyporiadania BSM

87. Pokiaľ ide o samotný spôsob vyporiadania, súd vychádzal zo zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Základným východiskom podľa prvej vety uvedeného zákonného ustanovenia je, že podiely obidvoch manželov sú rovnaké. Zmeniť veľkosť podielov manželov možno na základe kritérií stanovených v ďalších vetách uvedeného zákonného ustanovenia. Podľa druhej vety § 150 Občianskeho zákonníka má súd pri vyporiadaní zohľadniť čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok a čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na majetok jednotlivých manželov. Súd má podľa tretej a štvrtej vety § 150 Občianskeho zákonníka prihliadnuť predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí so zreteľom na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Z judikatúry ďalej vyplývajú ďalšie zásady, z ktorých súd pri vyporiadaní vychádzal, a to účelné využitie vecí, príkazanie vecí tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k ich amortizácii a zásada, že veci zo zaniknutého BSM sa majú rozdeliť tak, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/264/2011, 22Cdo/980/2003 a 22Cdo/1280/2011).

88. Existencia investícií či už z výlučného majetku jednej zo strán na spoločný majetok alebo naopak z vykonaného dokazovania nevyplynula, a preto súd pri vyporiadaní toto kritérium nezohľadňoval.

89. Súd ďalej zohľadňoval potreby maloletých detí strán. Strany mali v čase vyhlásenia tohto rozsudku jedno maloleté dieťa (Z. K.), ktorý bol (rovnako ako ďalšie deti strán maloleté v čase rozvodu manželstva - Z. K. a Z. K.) zverený do osobnej starostlivosti žalobcu. Strany nevedú spoločnú domácnosť, nakoľko z výsluchu žalobcu v súdnej veci vyplynulo, že žalobca spolu s maloletým synom strán od zániku manželstva (od roku 2014) obýva byt strán, ktorý je predmetom vyporiadania, pričom žalovaná na pojednávaní dňa 18. 01. 2020 uviedla, že z tohto bytu odišla po rozvode manželstva strán 01. 08. 2014. Za tohto stavu je s prihliadnutím na potreby maloletého syna strán najvhodnejší spôsob vyporiadania prikázať byt strán žalobcovi, ktorý v ňom vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého vrátane hnuťelných vecí, ktoré sa v ňom nachádzajú a tvoria jeho zariadenie (nábytok a elektrospotrebiče). Spoločný majetok manželov sa snaží súd rozdeliť tak, aby manžel, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, dostal také predmety, ktoré sú potrebné k tomu, aby mohol dieťa riadne vychovávať (R 19/1960). Takýmto spôsobom vyporiadania sa zároveň dodrží zásada príkazania vecí tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v užívaní a u ktorého došlo k ich amortizácii, nakoľko žalobca uvedené veci od rozvodu manželstva užíva spolu s bytom. Ide o hnuťelné veci pod položkami 4., 7., 9., 22., 23., 24. a 30., o ktorých žalobca tvrdil, že sa nachádzajú v byte strán a žalovaná toto skutkové tvrdenie nepoprela. K položkám 9. a 30 žalobca uviedol, že ich užívajú aj deti strán, pričom v prípade položky 7. ide výslovne o detský nábytok. Vzhľadom na vyššie uvedené hľadisko záujmu maloletého dieťaťa strán prikázal súd byt č. 5 s príslušným spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu zapísaný na LV č. XXXX v katastrálnom území Vinica spolu s hnuťelnými vecami pod položkami 4., 7., 9., 22., 23., 24. a 30. do vlastníctva žalobcu.

90. Ak žalovaná na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 tvrdila, že žalobca v skutočnosti byt strán s maloletým neužíva, ale zdržujú sa V.Ý. Ú. u priateľky žalobcu, s ktorou má dve maloleté deti (Q. a T.), tieto skutkové tvrdenia sa vykonaným dokazovaním nepreukázali. Žalovaná na ich preukázanie navrhla v písomnom podaní doručenom súdu dňa 17. 02. 2020 dopytovať obec V. Ú., ktorá v odpovedi na č. I. 707 spisu uviedla, že žalobca v obci nie je prihlásený na trvalý pobyt, občas ho vidia, ako chodí s deťmi na detské ihrisko, pričom nemajú vedomosti, ako pomáha matke mal. Q. a T. ani finančne ani nie je známe, ako sa integroval medzi obyvateľmi obce. Žiadne iné dokazovanie k tvrdenej skutočnosti žalovaná nenavrhol. Z vykonaného odkazovania tak vyplynulo, že žalobca sa v obci V. Ú. nachádza len občas za účelom návštevy svojich detí a nie skutočnosť, že jeho bydlisko je v tejto obci, ako to tvrdila žalovaná.

91. Pokiaľ ide o ďalšie nehnuteľnosti tvoriace masu BSM v katastrálnom území Vinica zapísané na LV č. XXXX (vínna pivnica a príslušné pozemky), žalobca ich navrhol prikázať do jeho výlučného vlastníctva, žalovaná ich navrhla prikázať buď do jej výlučného vlastníctva alebo do podielového spoluvlastníctva strán v pomere každý po 50 %. Podľa zásady, aby suma, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie podielu, bola čo najmenšia by bolo najvhodnejším riešením prikázať uvedené nehnuteľnosti do vlastníctva žalovanej, keďže byť č. 5 prikázal súd do vlastníctva žalobcu. Túto zásadu však nemožno uplatňovať paušálne a bezvýnimočne, ale v odôvodnených prípadoch možno veci rozdeliť aj nerovnomerne a rozhodnúť o vyrovnaní podielu v peniazoch, ak sú na to presvedčivé dôvody (rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/2433/1999 a 22Cdo/3268/2010). Súd má za to, že v predmetnej veci je dôvod na odchylenie sa od uvedenej zásady.

92. Na všetkých nehnuteľnostiach strán je na základe tunajším súdom vydaného zabezpečovacieho opatrenia zriadené záložné právo v prospech spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s. do výšky istiny 73.000 Eur. Ide o dlh, ktorý vznikol až po zániku manželstva (zo zmluvy uzavretej dňa 13. 06. 2016), pričom spomedzi strán je dlžníkom len žalobca (ktorý k nemu pristúpil ako ručiteľ). Žalovaná z tohto dlhu zaviazaná nie je a tento dlh netvorí pasívum BSM. Pokiaľ by súd prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX žalovanej, záložné právo zriadené zabezpečovacím opatrením by ostalo nedotknuté a záložný veriteľ spoločnosť UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s. by sa mohol z tohto majetku uspokojiť. Táto možnosť nie je len teoretická, pretože hlavný dlžník - spoločnosť Q. U., G..M..B. je v likvidácii, a teda uspokojenie pohľadávky z jeho strany sa nejaví ako reálne, a preto prichádza do úvahy uspokojenie z majetku žalobcu ako ručiteľa. S poukazom na dlžnú sumu istiny 73.000 Eur, ktorá značne prevyšuje hodnotu uvedených nehnuteľností, dokonca hodnotu celej masy BSM strán, je veľmi pravdepodobné, že dôjde k výkonu záložného práva na uvedených nehnuteľnostiach a že celý výťažok bude spotrebovaný na uspokojenie zabezpečeného dlhu žalobcu. Súd taktiež poukazuje na to, že žalobca bol v konaní 14Cb/7/2020 na vyššie uvedenú sumu istiny spolu s príslušenstvom už zviazaný (zatiaľ neprávoplatným) rozsudkom tunajšieho súdu. Po vykonaní záložného práva by žalovanej nezostala z prikázaných nehnuteľností žiadna majetková hodnota. Tejto hodnoty by sa už nemohla následne domôcť od žalobcu pre prekážku veci rozhodnutej (res iudicata), pretože ide o majetkový vzťah medzi manželmi, ktorý je potrebné vyriešiť v rámci vyporiadania BSM a bude s konečnou platnosťou uzavretý právoplatnosťou tohto rozsudku. Žalovaná by tak reálne majetkový prospech spočívajúci v hodnote uvedených nehnuteľností nedostala, hoci by jej ich súd prikázal do jej výlučného vlastníctva. Takýto spôsob vyporiadania by preto bol z pohľadu žalovanej nespravodlivý. Preto súd pri vyporiadaní nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX nezvolil tento variant.

93. Z povahy veci nie je vylúčené ani prikázanie predmetných nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva strán, tak ako to alternatívne navrhla žalovaná. Takýmto spôsobom by sa ale vyporiadanie majetku strán v konečnom dôsledku nevyriešilo, nakoľko existencia podielového spoluvlastníctva uvedených nehnuteľností by viedla len k ďalšiemu sporu o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by strany mienili uvedené nehnuteľnosti užívať spoločne. Účelom každého súdneho konania je v konečnom dôsledku vyriešiť (ukončiť) spor medzi stranami a nie svojim rozhodnutím vyvolať nutnosť ďalšieho sporu. Taktiež tento variant neodstráni problém popísaný v predchádzajúcom odseku, nakoľko aj na prípadnom spoluvlastníckom podiele žalovanej ostane zachované zriadené záložné právo na pohľadávku UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., a teda žalovaná by bola v prípade uspokojenia zabezpečenej pohľadávky ukrátená na svojom podiele aj ak by súd predmetné nehnuteľnosti vyporiadal týmto spôsobom.

94. Vzhľadom na uvedené individuálne okolnosti predmetného sporu sa javí ako najspravodlivejšie riešenie vyporiadania uvedených nehnuteľností ich prikázanie do vlastníctva žalobcu, ktorý je ako jediný zo strán dlžníkom pohľadávky, na zabezpečenie ktorej bolo na predmetných nehnuteľnostiach záložné právo zriadené. Výkon záložného práva tak bude len na škodu žalobcu ako dlžníka zabezpečenej pohľadávky. Týmto spôsobom sa síce žalobcovi zo spoločného majetku prikáže oveľa viac ako žalovanej, tento rozdiel sa však dá odstrániť povinnosťou výplaty na vyrovnanie podielu žalovanej zo strany žalobcu (k tomu nižšie). Iným spôsobom by sa za daných okolností žalovaná reálne k majetkovej hodnote predstavujúcej jej podiel pre zriadené záložné právo nedostala. Preto súd prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území Vinica do výlučného vlastníctva žalobcu. Pokiaľ ide o obavy žalovanej o možnosti výplaty na vyrovnanie jej podielu zo strany žalobcu, žalovaná môže v prípade, ak nedôjde zo strany žalobcu k dobrovoľnému splneniu povinnosti výplaty, túto výplatu od žalobcu vymôcť exekučne. Predmetom exekúcie môžu byť aj predmetné nehnuteľnosti, ktoré súd prikázala do vlastníctva žalobcu, ak nedôjde k spotrebovaniu celého výťažku z nich na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., a tak sa žalovaná môže stále domôcť hodnoty svojho podielu. V prípade, ak dôjde k spotrebovaniu celého výťažku, žalovaná sa stále môže uspokojiť z iného majetku žalobcu (napr. z jeho mzdy). Žalovaná sa tak spôsobom vyporiadania, ktorý zvolil súd, dostane do výhodnejšieho postavenia, ako keby súd uvedené nehnuteľnosti prikázal do jej výlučného vlastníctva, pretože v tomto prípade by po výkone záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením a uspokojení zabezpečenej pohľadávky už nemala voči žalobcovi žiadnu pohľadávku.

95. V prípade ostatných hnutelných vecí prikázal súd do vlastníctva žalobcu položky 2., 3., 5., 15., 21. a 29. a do vlastníctva žalovanej položky 1., 6., 19., 26., a 27., nakoľko takýto spôsob vyporiadania strany zhodne navrhli.

96. Súd prikázal do vlastníctva žalobcu aj položku 16., o ktorej žalobca uviedol, že ju odovzdal W. Z., ktorý toto tvrdenie poprel. Je preto otáznave, kde sa veci pod touto položkou v súčasnosti nachádzajú, pričom s nimi naposledy disponoval žalobca. Preto je vhodné túto položku za uvedených okolností prikázať žalobcovi.

97. Položku 18. prikázal súd do vlastníctva žalovanej, nakoľko s ňou nakladala v rozpore so zákonom tak, že jej protiprávnym úkonom (bez vôle žalobcu) opustila majetkovú sféru BSM, ako súd uzavrel v odseku 72. tohto odôvodnenia.

98. Súd zohľadnil, že došlo k zničeniu položky 10. po zániku BSM, pričom táto bola v tom čase v užívaní žalobcu, teda žalobca s ňou narábal takým spôsobom, že došlo k jej zničeniu. Keďže táto položka už v súčasnosti v čase vyporiadania neexistuje, nie je ju možné vyporiadať, ale súd o jej hodnotu znížil podiel patriaci žalobcovi (k tomu nižšie v časti o výplate na vyrovnanie podielov).

99. Súd prikázal žalobcovi aj obchodný podiel v spoločnosti Q. U., G..M..B. v súlade s judikatúrou uvedenou v odseku 76. tohto odôvodnenia, nakoľko jedine žalobca bol spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti.

100. Pokiaľ ide o zostatky strán na účtoch ku dňu zániku BSM, súd ich prikázal tej zo strán, na ktorú boli jednotlivé účty vedené, teda zostatok na účte v Slovenskej sporiteľni, a.s. v hodnote 5.000 Eur žalobcovi a zostatky na účtoch vedených v Poštovej banke, a.s. č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. G. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sumách 4.782,34 Eur a 574,48 Eur žalovanej.

101. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyporiadal BSM strán tak, že žalobcovi prikázal do jeho vlastníctva nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území D. zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX, hnutelné veci pod položkami č. 2., 3., 4., 5., 7., 9., 15., 16., 21., 22., 23., 24., 29., 30., zostatok na účte v Slovenskej sporiteľni a obchodný podiel v spoločnosti Q. U., G..M..B., všetko spolu v hodnote 61.110,02 Eur.

102. Žalovanej súd prikázal do jej vlastníctva hnutelné veci pod položkami č. 1., 6., 18., 19., 26. a 27. a zostatky na účtoch v Poštovej banke, a.s. a Slovenskej sporiteľni, a.s. v celkovej hodnote 7.095,19 Eur.

Veľkosť podielov a výplata na vyrovnanie podielu

103. Pokiaľ ide o veľkosť podielov strán, súd má za to, že je potrebné prelomiť základnú zásadu o ich rovnosti a určiť ich disparitu. Zákon pri posudzovaní veľkosti podielov dáva na jednu úroveň starostlivosť o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti na jednej strane a zásluhu na nadobudnutí spoločných vecí na strane druhej (najmä finančne, ale aj ich udržiavanie a zveľaďovanie). Vychádzajúc z týchto hľadísk by v extrémnom prípade boli podiely manželov na spoločnom majetku rovnaké aj v prípade, ak by jeden z nich počas celého trvania manželstva zabezpečoval len starostlivosť o deti a domácnosť a druhý by zabezpečoval rodinu len po finančnej stránke. Samozrejme v bežnom živote budú tieto úlohy medzi manželov rozdelené a súd v predmetnej veci skúmal, ako sa ktorá zo strán pričínila o nadobudnutie spoločných vecí a o starostlivosť o deti a domácnosť počas celého trvania manželstva.

104. Manželstvo strán trvalo približne 20 rokov (od roku 1993 do roku 2014). Prvé dieťa strán sa narodilo v roku 1995, druhé v roku 1998, tretie v roku 2000 a štvrté v roku 2005, s ktorým bola žalovaná podľa jej výsluchu na materskej dovolenke až do roku 2011. Medzi deťmi strán sú malé vekové rozdiely (tri, dva a päť rokov), čiže keď sa stranám narodilo ďalšie dieťa, to predchádzajúce bolo ešte v predškolskom veku, a teda vyžadovalo prakticky celodennú starostlivosť. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná sa v tomto období manželstva (kým bola na materskej resp. rodičovskej dovolenke) starala o deti, nakoľko to vo svojom výsluchu v súdnej veci zhodne uviedli žalobca aj žalovaná. Počas tohto obdobia žalovaná, nebola zamestnaná, ako to vyplynulo aj z jej výsluchu, podľa ktorého sa zamestnala až po ukončení rodičovskej dovolenky v novembri 2011, čo súd považuje vzhľadom na starostlivosť o deti za prirodzené. Podľa výsluchov obidvoch strán obstarávanie finančných prostriedkov na nadobúdanie spoločných vecí a zabezpečovanie chodu domácnosti do roku 2011 zabezpečoval takmer výlučne žalobca, ktorý bol najprv zamestnaný a od roku 2005 začal podnikat'. Z výsluchov strán zároveň zhodne vyplynulo, že počas tohto obdobia žalobca z dôvodu pracovného vyťaženia trávil v domácnosti menej času a menej sa venoval rodine. K tomuto súd poukazuje na to, že takmer všetky veci v mase BSM, najmä tie hodnotnejšie boli nadobudnuté v tomto období do roku 2011 (nehnutelnosti na LV č. XXXX v roku 1997, nehnuteľnosti na LV č. XXXX v rokoch 2004 a 2005; motorové vozidlo - položka 18. v roku 2006-2007, obchodný podiel v spoločnosti Q. U., G..M..B.. v roku 2005), teda o ich nadobudnutie sa finančne zaslúžil najmä žalobca, ktorý mal v tom čase ako jediný príjem zo zamestnania resp. z podnikania. Zo zhodných skutkových tvrdení strán na pojednávaní dňa 11. 03. 2020 vyplynulo, že v tomto období (roky 2004 až 2007) sa žalobca zároveň svojpomocne pričínil o rekonštrukciu vínnej pivnice v BSM strán, teda sa okrem finančného príspevia zaslúžil aj o zveľadenie spoločnej veci. Strany zhodne uviedli, že žalobca na dobu približne 2 roky opustil spoločnú domácnosť (žalobca vo výsluchu v súdnej veci uviedol roky 2006-2008, žalovaná na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 uviedla roky 2008-2010), aj počas tohto obdobia však zabezpečoval rodinu finančne (hradil výdavky spojené s bývaním), ako to vyplynulo z jeho výsluchu v súdnej veci, čo žalovaná nepoprela.

105. Je prirodzené, že pokiaľ majú manželia maloleté deti, najmä deti v predškolskom veku, jeden z nich sa prakticky celodenne stará o deti a domácnosť, zatiaľ čo druhý má možnosť venovať prevažnú časť svojho času práci, resp. podnikaniu, a tak zabezpečiť seba, druhého manžela a spoločné deti po finančnej stránke a zároveň zabezpečiť finančné prostriedky na nadobudnutie a udržanie spoločných vecí v BSM. Takýmto spôsobom fungovalo manželstvo strán približne do roku 2010/2011 (dovtedy sú vyjadrenia strán zhodné), dokedy bola žalovaná na materskej (resp. rodičovskej) dovolenke a prevažne sa starala o deti a žalobca sa venoval zamestnaniu, neskôr podnikaniu, a tak obstarával rodinu najmä po finančnej stránke a taktiež sa zaslúžil svojou aktivitou a zveľadenie spoločnej veci (rekonštrukcia vínnej pivnice). V tomto období strany nadobudli väčšinu majetku v mase BSM. Pokiaľ by vyššie uvedeným spôsobom fungovalo manželstvo strán počas jeho celého trvania, boli by podiely obidvoch manželov na spoločnom majetku rovnaké, nakoľko zákon stavia starostlivosť o deti a domácnosť a zásluhu na nadobudnutí spoločných vecí na jednu úroveň. Medzi stranami je ale sporné následné obdobie (približne od rokov 2010/2011) do zániku manželstva (v roku 2014). Žalobca vo svojom výsluchu uviedol, že v roku 2010 prevzal plnú starostlivosť o deti a domácnosť, žalovaná vo svojom výsluchu uviedla, že sa o deti riadne starala až do roku 2014. Preto súd ďalej skúmal toto následné obdobie sporné medzi stranami.

106. Z výsluchov detí strán v konaní o rozvode manželstva pod sp. zn. 9P/156/2013 vyplynulo, že žalovaná trávila doma malé množstvo času, nevenovala sa deťom a nevykonávala v podstate žiadne domáce práce (varenie, pranie, žehlenie), ktoré robil žalobca, čo deti pociťovali ako zanedbávanie starostlivosti zo strany žalovanej. V týchto podstatných skutkových tvrdeniach sa všetky 3 deti strán

zhodujú, a preto považoval súd ich výpovede za dôveryhodné a nimi tvrdené skutočnosti za preukázané. Taktiež súd poukazuje na vek detí v čase vykonania výsluchu - 8, 13 a 15 rokov, v ktorom dieťa vie relevantne vyjadriť svoj vlastný názor na mieru starostlivosti zo strany rodičov. V čase vykonania výsluchu deti strán ešte nevedeli, ktorej zo strán budú zverené do osobnej starostlivosti, a preto súd nepovažoval ich výsluch za ovplyvnený žiadosťou zo strán, teda ani žalobcom pre ich finančnú závislosť na ňom, ako to uviedla právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní dňa 18. 01. 2020 a vo svojej záverečnej reči. V rámci svojich výsluchov mohli deti strán slobodne vyjadriť svoj názor na starostlivosť o nich, pričom tento názor sa až následne stal kľúčovým pre rozhodnutie súdu o osobnej starostlivosti o nich tak, že boli zverení žalobcovi. Záver o lepšej starostlivosti o deti zo strany žalobcu vyplynul v konaní o rozvoze manželstva strán aj zo záveru znaleckého posudku a stanoviska kolízneho opatrovníka. Takmer výlučná miera starostlivosti zo strany žalobcu o deti a domácnosť v tomto období taktiež vyplynula aj z výsluchu žalobcu v konaní sp. zn. 7P/144/2013. Z výsluhu Z. K. v konaní sp. zn. 9P/156/2013 vyplynulo, že vyššie uvedený stav trval 3-4 roky, teda približne od rokov 2010 až 2011, keďže jej výsluch sa uskutočnil v roku 2014. Tejto skutočnosti časovo zodpovedá, že žalovaná bola na materskej resp. rodičovskej dovolenke do roku 2011, teda starostlivosť o deti vykonávala do tohto obdobia.

107. Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy súd konštatuje, že ako pravdivé sa ukázalo tvrdenie žalobcu, že starostlivosť o deti a domácnosť prevzal v rokoch približne 2010/2011 on a nie tvrdenie žalovanej, že sa o deti riadne starala až do zániku manželstva v roku 2014. Z vykonaného dokazovania, naopak, vyplynulo, že približne od obdobia rokov 2010/2011 žalovaná nevykonávala takmer žiadnu starostlivosť o deti (nevenovala sa im) ani o domácnosť (nevykonávala takmer žiadne domáce práce), nebývala často doma, ako to zhodne vyplynulo z výsluchu detí strán v konaní o rozvod manželstva strán a výsluchu žalobcu v konaní sp. zn. 7P/144/2013.

108. Pokiaľ žalovaná predložila súdu listinné dôkazy ohľadom starostlivosti o deti aj po rokoch 2010/2011 (uvedené v odseku 49. tohto odôvodnenia), súd uvádza, že ide skôr o ojedinelé zabezpečovanie starostlivosti (občasná účasť na rodičovskom združení alebo komunikácia so školou, zaplatenie niektorých výdavkov detí). Skutočnosť, že táto starostlivosť nebola poskytovaná sústavne a plnohodnotne, ako to má na mysli zákon, má súd preukázanú z výsluchov detí strán v konaní sp. zn. 9P/156/2013. Tento záver vyplýva aj z odpovede svedkyne Z. K. na písomne položené otázky v súdnej veci, kde uviedla, že žalovaná ju v roku 2013 sprevádzala na prvý školský deň (napriek jej nesúhlasu), pričom následný nákup vecí tvrdený žalovanou nepotvrdila. Svedkyňa dodala, že počas celého štúdia na gymnáziu ju žalovaná nepodporovala, ale celý čas školu a internát financoval žalobca. Dôkazy predložené žalovanou tak nepreukazujú takú mieru starostlivosti o deti a domácnosť, aby mohli zvrátiť skutkový stav veci zhrnutý súdom v odsekoch 107. a 108. tohto odôvodnenia. Na porovnanie súd uvádza, že aj v čase, keď žalobca zabezpečoval rodinu najmä finančne a bol pracovne vyťažovaný a starostlivosť o deti a domácnosť zabezpečovala prevažne žalovaná, nebola starostlivosť žalobcu o deti nulová, ale brával ich na výlety, lyžovačky, snažil sa s nimi byť cez víkend, ako to uviedol vo svojom výsluchu v súdnej veci, čo žalovaná nepoprela.

109. Súd ďalej poukazuje na to, že počas obdobia od roku 2010/2011 do zániku manželstva v roku 2014 žalovaná nezabezpečovala rodinu ani po finančnej stránke. Podľa jej výsluchu začala pracovať v novembri 2011, kedy dosahovala príjem len v sume 80 Eur mesačne a od mája 2012 sa zamestnala na polovičný úväzok. Z odôvodnenia rozsudku o rozvoze manželstva č. k. 9P/156/2013-52 (č. I. 6) vyplýva, že v čase rozvodu manželstva dosahoval príjem žalovanej len niečo nad úrovňou minimálnej mzdy. Príjem dosahovaný žalovanou za uvedené obdobie evidentne nemôže pokryť výdavky 6-člennej rodiny. V tomto období podľa výsluchu žalobcu v konaní sp. zn. 7P/114/2013 žalovaná neprispievala žalobcovi na chod domácnosti z jej príjmu („ani cent“), vyživovaciu povinnosť voči Z. K. si plnila len čiastočne a voči Z. K. vôbec, pričom tieto výdavky v tomto období hradil žalobca. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z odpovede svedkyne Z. K. v rámci jej výsluchu písomnou formou, kde uviedla, že jej štúdium aj internát na gymnáziu finančne zabezpečoval žalobca. Takto zistenému skutkovému stavu zodpovedá to, že žalobca počas tohto sporného obdobia rokov 2010/2011 až 2014 naďalej podnikal (svoj obchodný podiel predal až v roku 2019), a tak mohol domácnosť a deti zabezpečovať po finančnej stránke.

110. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzatvára, že v prvých rokoch manželstva od roku 1993 do približne 2010/2011 sa žalobca podieľal na chode domácnosti najmä po finančnej stránke, kedy strany nadobudli aj väčšinu majetku v rámci masy BSM, a teda sa o ich nadobudnutie pričínili hlavne žalobca.

Žalovaná v tomto období takmer výlučne vykonávala starostlivosť o domácnosť a spoločné deti. Preto podľa zásad pre vyporiadanie BSM pri posudzovaní tohto obdobia by mali byť podiely strán na spoločnom majetku rovnaké. Počas neskoršieho obdobia rokov 2010/2011 až 2014 žalovaná vykonávala starostlivosť o spoločné deti strán a o domácnosť a zabezpečovala potreby rodiny po finančnej stránke len v minimálnej miere. Starostlivosť o deti a domácnosť aj zabezpečovanie finančných potrieb rodiny počas tohto obdobia zabezpečoval takmer výlučne žalobca. Uvedené obdobie trvalo približne 4 roky, teda jednu pätinu z približne 20 rokov trvajúceho manželstva. Po zohľadnení uvedeného časového hľadiska, by mal byť podiel žalovanej menší o vyššie uvedenú mieru, kedy riadne nezabezpečovala ani starostlivosť o deti a domácnosť ani sa na chode rodiny nepodieľala po finančnej stránke, teda o jednu pätinu - 20 %. Preto súd ustálil, že podiely strán na spoločnom majetku by mali dosahovať rozdiel 20 % v neprospech žalovanej, čomu zodpovedá veľkosť podielov žalobca - 60 % žalovaná - 40 %.

111. Právny zástupca žalobcu v rámci záverečnej reči poukázal na rozhodnutie Ústavné súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 343/2014 a dodal, že žalobca v konaní preukázal, akým spôsobom sa pričínil o nadobudnutie majetku, ktorý tvorí masu BSM a že dlhodobo zabezpečuje potreby detí. V uvedenom náleze (okrem iného) ústavný súd s odkazom na svoj predošlý nález sp. zn. I. ÚS 537/2012 skonštatoval, že znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevylučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o jej nadobudnutie i udržanie tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o to zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere, bez toho, aby mu uložil povinnosť zaplatiť určitú finančnú čiastku na vyrovnanie podielu, nakoľko zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania. Súd má za to, že takýto spôsob vyporiadania v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Súd síce vyššie skonštatoval, že takmer všetky veci v mase BSM strany nadobudli najmä alebo výlučne finančným pričinením žalobcu, tieto však boli nadobudnuté počas obdobia, kedy sa žalovaná riadne starala o deti a domácnosť (do roku 2011), a teda svoje povinnosti v manželstve plnila týmto spôsobom, čo zákon kladie na jednu úroveň s pričinením sa na nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Z objektívnych a zákonom predpokladaných dôvodov (starostlivosť o deti a domácnosť) sa žalovaná v tomto období ani nemohla zaslúžiť o nadobudnutie spoločných vecí z finančného hľadiska (nemohla pracovať, či podnikáť), čo nemožno pričítať na jej ťarchu. V predmetnej veci súd určil nerovnosť podielov strán z dôvodu nízkej (takmer žiadnej) miery starostlivosti žalovanej o deti, domácnosť a finančnú stránku v období ku koncu manželstva, ktorú v tom čase vykonával takmer výlučne žalobca so zohľadnením časového trvania tohto stavu. Preto nie je vhodné nerovnosť podielov v prejednávanej veci vyjadriť spôsobom uvedeným v citovanom náleze ústavného súdu, ale práve rozdielnou percentuálnou veľkosťou podielov strán, ktorá zohľadní dobu, kedy sa žalovaná o rodinu (či už osobnou starostlivosťou alebo finančne) riadne nestarala, ako to súd uzavrel v predchádzajúcom odseku. Právny zástupca žalobcu navyše ani neuviedol, ktoré konkrétne veci žiada vyporiadať spôsobom uvedeným vo vyššie citovanom náleze.

112. Vzhľadom na vyššie určené veľkosti podielov strán na spoločnom majetku, by z masy BSM v hodnote spolu 68.305,21 Eur mali jednotlivé strany dostať podiely v hodnote: žalobca 60 %, teda 40.983,13 Eur znížený o hodnotu ním zničenej položky 10. v sume 100 Eur, teda 40.883,13 Eur a žalovaná 40 %, teda 27.322,08 Eur. Keďže súd vyporiadal BSM strán tak, že žalovanej prikázal veci s celkovou hodnotou 7.095,19 Eur, teda o sumu 20.226,89 Eur nižšiu ako hodnota jej podielu a žalobcovi veci s celkovou hodnotou 61.110,02 Eur, teda o sumu 20.226,89 Eur vyššiu ako hodnota jeho podielu, je žalobca povinný vyplatiť žalovanej na vyrovnanie jej podielu uvedenú sumu rozdielu 20.226,89 Eur.

113. Žalobca na pojednávaní dňa 23. 09. 2020 uviedol, že sumu výplaty by bol schopný splatiť v splátkach s dobou splácania 1 až 2 roky. Vzhľadom na vysokú sumu určenej výplaty súd považoval za primerané, aby ju žalobca uhradil v mesačných splátkach. Pri dobe splácania 2 roky ako navrhol žalobca (24 splátok) je potrebné určiť mesačnú splátku na sumu 850 Eur, ktorou sa za uvedené obdobie splatí celá určená výplata. Vzhľadom na sumu výplaty považoval súd uvedenú dobu splácania a výšku mesačnej splátky za primeranú na vyrovnanie podielu žalovanej z BSM. Preto súd výrokom III. uložil žalobcovi, aby žalovanej na vyrovnanie jej podielu vyplatil sumu 20.226,89 Eur v mesačných splátkach po 850 Eur vždy do 15. dňa v mesiaci splatných od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto výroku. Súd zároveň rozhodol, že v prípade včasného nezaplatenia čo len jednej zo splátok sa stane splatným celý nezaplatený zostatok sumy na vyrovnanie podielu žalovanej, aby sa v prípade riadneho nesplácania zo strany žalobcu mohla žalovaná naraz domôcť celej výplaty. Takýmto spôsobom sa vyrovná podiel žalovanej v rozumnej lehote so zárukou možnosti uplatniť si ho celý naraz, ak nebude žalobcom riadne splácaný, čím dôjde k spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami.

Návrh žalobcu na prerušenie konania

114. Na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 navrhol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/538/2019. Návrh odôvodnil tým, že v predmetnom konaní je od žalobcu vymáhaná pohľadávka, pričom v tejto súvislosti bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach strán v BSM.

115. Súd posúdil návrh žalobcu podľa ustanovenia § 164 CSP, v zmysle ktorého môže súd konanie prerušiť, ak prebieha konanie (súdne alebo správne), v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Prerušenie konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je fakultatívne (za použitia slov „môže konanie prerušiť“) na rozdiel od prerušenia konania podľa ustanovení § 162 CSP alebo § 163 CSP, ktoré je obligatórne (za použitia slov „súd konanie preruší“). Bude teda vždy na úvahe súdu, či je prerušenie konania z dôvodu iného prebiehajúceho konania potrebné.

116. Podstatná otázka riešená v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up/538/2019, v súčasnosti vedené tunajším súdom pod sp. zn. 14Cb/7/2020, je, či bude žalobca zaviazaný na zaplatenie žalovanej sumy 73.000 Eur s príslušenstvom v prospech spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., na zabezpečenie čoho bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnostiach strán v BSM. Nejde však o otázku, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Súd pri vyporiadavaní spoločných nehnuteľností existenciu tohto dlhu žalobcu síce zohľadňoval, avšak dôležitým momentom nie je samotné zaviazanie žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy, ale skutočnosť, či fakticky dôjde k uspokojeniu tejto pohľadávky z majetku v BSM strán. Žalobca nie je jediným dlžníkom z uvedenej pohľadávky (popri ňom sú žalovaní aj spoločnosť Q. U., G..M..B.. a V.. W. S.), a teda môže dôjsť k uspokojeniu pohľadávky aj z majetku týchto dlžníkov, prípadne z iného majetku žalobcu, ktorý nie je v režime BSM alebo táto pohľadávka môže byť splnená dobrovoľne. Právoplatné rozhodnutie vo veci vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 14Cb/7/2020 preto samo osebe nie je podstatné pre rozhodnutie súdu o vyporiadaní spoločných nehnuteľností v predmetnej veci. Podstatným bude až výsledok prípadnej exekúcie výkonom záložného práva na nehnuteľnostiach strán v BSM. Takéto konanie sa však zatiaľ nevedie, a teda za súčasného stavu nie je možné v zmysle zákona predmetné konanie prerušiť.

117. Okrem toho súd uvádza, že prejednávanú vec je možné rozhodnúť aj bez vyriešenia vyššie uvedenej otázky, teda, či v konečnom dôsledku dôjde alebo nedôjde k výkonu záložného práva zriadeného na spoločných nehnuteľnostiach strán. BSM strán je okrem možnosti prikázať predmetné nehnuteľnosti žalovanej do výlučného vlastníctva alebo do podielového spoluvlastníctva vyporiadať aj tak, že tieto sa prikážu žalobcovi s povinnosťou výplaty žalovanej, ako to súd v predmetnej veci urobil. Z dôvodu možnosti tohto riešenia, ktoré súd považoval za vhodné, ako to uzavrel vyššie, nie je pre rozhodnutie v predmetnej veci potrebné čakať na výsledok konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 14Cb/7/2020 a následný výkon vydaného rozhodnutia. Takýto postup by za danej situácie len zbytočne predĺžil predmetné konanie.

118. Vzhľadom na vyššie uvedené súd nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodnutie v predmetnej veci konanie prerušiť, a preto návrh žalobcu na prerušenie konania výrokom V. tohto rozsudku ako rozhodnutia vo veci samej v súlade s ustanovením § 162 ods. 3 CSP zamietol.

Trovy konania

119. Nárok na náhradu trov konania súd posúdil podľa ustanovenia § 255 CSP a skúmal úspech strán v konaní. Aj v konaní o vyporiadanie BSM je nutné vychádzať zo zásady úspechu (zo staršej judikatúry a literatúry k uvedenému pozri napr. Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR k výkladu zákonných ustanovení o bezpodielovom spoluvlastníctve sp. zn. Cpj 86/71 a Soukup, J. v: Handl, V., Rubeš, J.: Občanský soudní řád. Komentář. I. díl. Praha: Panorama: 1985 a z tej novšej napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 1441/11, či rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 3730/2015, sp. zn. 22 Cdo 4551/2015, sp. zn. 22 Cdo 3331/2014, sp. zn. 22 Cdo 1894/2014 a pod., keď posledne citované rozhodnutia, napriek tomu, že sa jedná o rozhodnutia súdov Českej republiky, sú plne aplikovateľné i na prejednávaný prípad vzhľadom na skutočnosť, že ust. § 142 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občanského soudního řádu je takmer totožné s ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP). Z citovanej judikatúry vyplýva, že v konaní o vyporiadanie BSM by mala byť rovnosť podielov manželov

len jedným z hľadísk pri posudzovaní úspechu strán sporu, a to najmä za situácie, keď existuje spor o uplatnenie tzv. disparity podielov. Pri rozhodovaní o trovách konania o vyporiadanie BSM je treba preto prihliadať k výške požadovaného a skutočne priznaného podielu, k spôsobu, akým strany sporu navrhli BSM vyporiadať a ako túto otázku súd posúdil a zohľadniť i výsledok sporu medzi stranami o to, ktoré veci (majetkové položky) do BSM prináležia a ktoré nie.

120. Pokiaľ ide o žalobcu, tento sa žalobou pôvodne domáhal vyporiadania BSM tak, že do svojho vlastníctva navrhol prikázať hnutelné veci tvoriace zariadenie bytu a vínnej pivnice a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a XXXX v katastrálnom území D. a do vlastníctva žalovanej nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území D. bez akejkoľvek povinnosti výplaty žalovanej. Takéto vyporiadanie však nezodpovedá rozhodnutiu súdu. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v katastrálnom území D. sa predmetom vyporiadania vôbec nestali. Súd síce prikázal žalobcovi požadované nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a XXXX v katastrálnom území D., avšak mu zároveň uložil povinnosť vyplatiť žalovanej sumu 20.226,89 Eur na vyrovnanie jej podielu. Žalovaná teda dostala titulom vyrovnania svojho podielu pomerne vysokú sumu oproti nulovej výplati, ktorú pôvodne navrhoval žalobca, a teda žalobca v dôsledku povinnosti určenej výplaty nedostal podiel vo veľkosti, ako pôvodne požadoval. Taktiež žalobca nebol úspešný ani s následným určením navrhovanej disparity podielov strán 70 % k 30 % v jeho prospech, nakoľko súd disparitu ustáli na pomer 60 % k 40 % v prospech žalobcu.

121. Žalovaná sa v konaní domáhala, aby boli podiely strán na BSM rovnaké. Konkrétne navrhovala buď prikázanie všetkých nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva strán alebo prikázaním niektorých nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobcu a niektorých do výlučného vlastníctva žalovanej. Ani žalovaná nebola so svojim návrhom na vyporiadanie BSM úspešná, pretože súd ustálil, že jej podiel na spoločnom majetku je o 20 % nižší ako podiel žalobcu v pomere 40 % k 60 % v neprospech žalovanej, čo nezodpovedá jej návrhu na rovnosť podielov (50 % k 50 %).

122. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konštatuje, že ani jedna zo strán nebola úspešná so svojim návrhom na vyporiadanie BSM a nedostala požadovaný podiel. Súd určil veľkosti podielov strán 60 % k 40 % v prospech žalobcu, čo je presne uprostred stranami žiadanými podielmi (žalobca žiadal 70 % k 30 % v jeho prospech, žalovaná 50 % k 50 %). Pri takomto konečnom výsledku konania je pomer úspechu/ neúspechu strán vo veci z pohľadu požadovaných podielov rovnaký, a preto súd výrokom VI. rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

123. V konaní vynaložila trovy aj Slovenská republika, v mene ktorej konal Okresný súd Veľký Krtíš. Išlo o trovy znaleckého dokazovania v rozsahu prevyšujúcom preddavky zložené žalobcom, ktoré boli na základe uznesení č. k. 12Pc/20/2017-328 v sume 517,94 Eur a č. k. 12Pc/20/2017-461 v spojení s uznesením č. k. 12Pc/20/2017-486 v sume 578,30 Eur vyplatené z rozpočtových prostriedkov tunajšieho súdu. Na náhradu týchto trov súd analogicky podľa čl. 4 ods. 1 základných zásad CSP aplikoval ustanovenie § 259 CSP, v zmysle ktorého má iná osoba, ktorej v konaní vznikla povinnosť spojená s výdavkami, rovnaké práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok, teda podľa § 258 ods. 1 CSP nárok na náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov. Slovenskej republike bola vyššie uvedenými uzneseniami tunajšieho súdu uložená povinnosť spojená s výdavkami spočívajúcimi vo vyplatení znalečného, pričom ide o inú osobu ako stranu, svedka alebo znalca, pri ktorých je náhrada trov riešená výslovne samostatnými ustanoveniami CSP. Vznikutej situácii preto najviac zodpovedá ustanovenie § 259 CSP upravujúce náhradu trov inej osoby, ktorej vznikla v konaní povinnosť spojená s výdavkami. Je spravodlivé, aby Slovenskej republike boli vynaložené trovy nahradené, pretože ich hradila namiesto strán, keďže žalovaná bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov, a preto ju súd na zloženie preddavku na trovy znaleckého dokazovania v zmysle zákona zaviazat' nemohol a preddavok, na ktorý bol zaviazaný žalobca, v čase priznávania znalečného ešte nebol zložený, resp. vymožený Justičnou pokladnicou. Znalec má podľa zákona nárok na znalečné, pričom ustanovení znalci boli povinní konať na základe rozhodnutia súdu a uložené úlohy aj riadne splnili. Za tohto stavu nemohol ostať neuspokojený ich nárok na znalečné, nakoľko by to nebolo z ich pohľadu spravodlivé, keďže nie ich zavinením neboli k dispozícii preddavky od strán na pokrytie nárokov zo znalečného. Pri absencii právnej úpravy z akých prostriedkov sa má vyplatiť znalečné v prípade nezloženého preddavku musel súd, ktorý konal v mene Slovenskej republiky, zakročiť na vyplnenie medzery v zákone a znalečné (zatiaľ) vyplatiť zo svojich rozpočtových prostriedkov namiesto strán, ktoré vykonanie znaleckého dokazovania navrhli. Je potom spravodlivé, aby na základe analogickej aplikácie

vyššie uvedených zákonných ustanovení CSP došlo k náhrade takto vynaložených trov štátu zo strany žalobcu a žalovanej.

124. Súd ďalej posudzoval v akej miere sa majú jednotlivé strany na trovách Slovenskej republiky podieľať. Strany majú v súlade s ustanovením § 255 CSP nárok na náhradu trov konania podľa pomeru ich úspechu vo veci. Pomer úspechu strán ustálil súd vyššie tak, že ani jedna zo strán nedosiahla spôsob vyporiadania BSM, aký v konaní žiadala a v konečnom dôsledku pri stanovení veľkosti podielov 60 % k 40 % v prospech žalobcu bol ich úspech/neúspech v konaní rovnaký a z tohto dôvodu súd ani jednej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Za tohto stavu, keď je pomer úspechu/neúspechu strán v konaní rovnaký, je potrebné zaviazat' ich na nahradenie trov Slovenskej republiky v rovnakom rozsahu, a preto súd výrokom VII. tohto rozsudku priznal Slovenskej republike nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % od žalobcu a 50 % od žalovanej.

125. Súd rozhodol týmto rozsudkom ako rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, len o nároku na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. O výške trov rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Veľký Krtíš písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.